Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 124
Marți 5 iulie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

In acest număr:

Dezmiriștitul — lucrare agrotehnică de mare importanță

„In vara trecută — ne spunea acum cîteva zile țăranul muncitor Marin Lungu din comuna Gemeni, regiunea Craiova — îndrumat de agronomii de la raion, mi-am dezmiriștit ogorul îndată după seceriș. Am făcut lucrul acesta pentru întîia oară în viața mea. In toamnă, am arat adînc locul, am însămînțat griul la vreme, iar în primăvară, l-am grăpat și l-am plivit. Zilele trecute, am strîns recolta și am treierat-o. Mare mi-a fost bucuria cînd am văzut că am scos aproape 1.600 kg de grîu la hectar. Vecinul meu Marin Dincă, care anul trecut nu și-a dezmiriștit locul de pe care a recoltat păioasele, n-a obținut acum decît 1.000 kg de grîu la hectar".

Ca țăranii muncitori din comuna Gemeni-Craiova, sute de mii de oameni ai muncii de la sate, care au început seceratul și treieratul orzului și griului de toamnă, au acum prilejul să vadă limpede marea însemnătate a folosirii metodelor agrotehnice înaintate la muncile cîmpului.

Printre metodele agrotehnice care contribuie în mare măsură la sporirea producției agricole, dezmiriștitul ocupă un loc de mare importanță. De pe un hectar de pămînt dezmiriștit îndată după seceriș și arat adînc în toamnă, putem obține — aplicînd și celelalte metode agrotehnice — cu 200 pînă la 500 kg de cereale mai mult decît de pe un hectar nedezmiriștit.

Prin întoarcerea miriștei, lucrare care trebuie făcută o dată cu recoltatul sau la cel mult 2—3 zile după recoltare, semințele buruienilor găsesc condiții prielnice de încolțire, iar atunci cînd răsar, sînt îngropate sub brazdă prin arătura adîncă. Totodată, se distrug diferiți dăunători ai plantelor care-și fac cuibul în miriște, ouăle și larvele. De asemenea, prin dezmiriștit, pe de o parte se împiedică evaporarea apei din pămînt, iar pe de altă parte, se ușurează pătrunderea în sol a apei provenită din ploile căzute în vara aceasta. In același timp, se favorizează dezvoltarea unei bogate activități a bacteriilor care îmbogățesc pămîntul cu substanțe hrănitoare.

In acest an, au fost create condiții de lucru și mai bune față de anii trecuți. S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat au fost înzestrate cu un număr sporit de tractoare, discuitoare și pluguri necesare dezmiriștitului. La fel, țăranii muncitori cu gospodării individuale și-au putut cumpăra prin cooperative mii de pluguri cu tracțiune animală.

Folosirea din plin a mașinilor și a utilajului, a tuturor forțelor existente în scopul executării la timp a lucrărilor agricole, este, în momentul de față, sarcina cea mai importantă a oamenilor muncii din agricultură. In perioada aceasta trebuie executat un mare volum de lucrări; de aceea, acum, mai mult ca oricînd, este nevoie să se lucreze cît mai repede și mai bine. Lucrările de întreținere a culturilor de floarea-soarelui, porumb, cartofi etc. trebuie continuate cu grijă. Secerișul trebuie executat îndată ce păioasele au dat în pîrgă; în același timp sau îndată după recoltare, terenul trebuie dezmiriștit. La 3—5 zile după seceriș, trebuie început treierișul. Numai printr-o bună organizare a muncii, printr-o folosire cît mai chibzuită a forțelor și a mașinilor existente, toate aceste lucrări vor putea fi executate în bune condiții agrotehnice.

Pentru ca dezmiriștitul, această importantă lucrare agrotehnică, să poată fi executat pe suprafețe cît mai întinse este nevoie să se dea multă atenție folosirii chibzuite a tractoarelor. In acest scop, e bine să fie folosite cît mai multe cupluri de două secerători-legători și de două batoze acționate de un tractor, să fie electrificate cît mai multe arii, pentru ca astfel un număr important de tractoare să fie eliberate și folosite la dezmiriștit. E necesar, de asemenea, să fie alcătuite cît mai multe agregate cu ajutorul cărora să se poată executa secerișul și dezmiriștitul în același timp. Exemplul mecanizatorilor de la S.M.T. Haglești, regiunea București, care folosesc agregate formate dintr-o secerătoare-legătoare și un polidisc, cu ajutorul cărora se poate executa și dezmiriștitul simultan cu seceratul, trebuie să fie urmat de cît mai multe unități agricole de stat. Spre a se obține o mare productivitate a muncii, mecanizatorii trebuie îndrumați să cupleze două pluguri „Ilie Pintilie" cu cîte 5 brazde.

Aplicarea pe scară largă a metodelor înaintate de organizare a muncii, cum este metoda graficului orar, va da posibilitate mecanizatorilor să grăbească lucrul, să ridice productivitatea muncii.

O deosebită atenție trebuie dată îndrumării țăranilor muncitori cu gospodării individuale pentru a folosi din plin atelajele pe care le au în scopul executării la timp atît a dezmiriștitului cît și a celorlalte lucrări agricole care se cer a fi făcute în aceste luni. Un țăran muncitor cu gospodărie individuală poate recolta cu ușurință, împreună cu familia lui, un hectar cu orz ori cu grîu în două zile, iar în alte 2—3 zile, să dezmiriștească terenul. Dar, pentru ca atelajele să poată fi folosite din plin la dezmiriștit fără să stingherească celelalte lucrări, e nevoie ca organele agricole, în colaborare cu comitetele executive ale sfaturilor populare, să organizeze temeinic munca la arii.

Sarcini deosebit de importante revin în această perioadă inginerilor și tehnicienilor agronomi. Ei au datoria să fie permanent pe teren, în mijlocul țăranilor muncitori, să-i lămurească și să-i îndrume să execute la timp toate lucrările agricole. Agronomii au datoria să arate oamenilor muncii de pe ogoare ce foloase mari le aduce executarea dezmiriștitului.

Este bine de știut că dezmiriștitul nu trebuie să se facă la fel pe toate terenurile. De aceea, agronomii au datoria să cerceteze cu atenție modul de îmburuienire a terenurilor și să stabilească, potrivit regulilor agrotehnice, cum trebuie executat dezmiriștitul.

Muncind cu hărnicie și pricepere, folosind din plin capacitatea de lucru a mașinilor și a întregului utilaj existent, oamenii muncii de pe ogoare vor reuși să strîngă la timp și fără pierderi recolta din acest an, executînd în același timp și dezmiriștitul, pentru a pune astfel baze trainice unei recolte bogate în anul viitor.

Pentru lărgirea bazei furajere

Asigurarea unor cît mai mari cantități de nutrețuri verzi pentru animale constituie o preocupare permanentă a colectivului de muncă al gospodăriei agricole de stat Timburești din raionul Gura Jiului.

Printre măsurile luate de conducerea gospodăriei în vederea sporirii cantităților de masă verde este și însămînțarea în miriște a plantelor de nutreț.

Anul trecut, gospodăria a semănat în miriște porumb pe o suprafață de 20 de hectare și iarbă de Sudan pe 15 hectare. Intreaga cantitate de porumb — de peste 22.000 kg obținută la fiecare hectar — a fost recoltată în lapte și însilozată. In felul acesta, animalele gospodăriei și îndeosebi vacile cu lapte au putut fi hrănite în tot timpul iernii cu nutrețuri de o mare valoare nutritivă, ceea ce a contribuit la obținerea unor producții ridicate de lapte și carne.

Pentru anul acesta, gospodăria și-a propus să mărească suprafața destinată însămînțărilor în miriște la 90 de hectare. Săptămîna trecută, chiar a doua zi după recoltarea rapiței, tractoriștii din brigada a 3-a, îndrumați de tovarășul Murgășanu Constantin, inginerul șef al gospodăriei, au însămînțat întreaga suprafață cu porumb, care va fi folosit ca masă verde. In total, se vor însămînța în miriște 50 ha cu porumb, dintre care o bună parte va fi însilozat. Iarba de Sudan, a cărei sămînță a fost obținută de pe terenul gospodăriei, va ocupa o suprafață de 40 ha. Ea va fi folosită ca masă verde pentru vacile de lapte și tineretul taurin.

Insămînțarea în miriște a porumbului furajer și a ierbii de Sudan continuă acum pe terenurile de pe care muncitorii gospodăriei recoltează orzul de toamnă.

M. IORDACHE

Au însămînțat porumb furajer

Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Checea, regiunea Timișoara, acordă o mare atenție măririi bazei furajere. Pe lîngă 88 hectare semănate cu lucernă, 12 cu dughie, 20 cu lucernă ascunsă, 6 cu porumb de siloz și 10 cu porumb furajer, ei au hotărît ca după recoltarea orzului de toamnă să mai însămînțeze încă 10 hectare cu porumb furajer.

In acest scop, îndată ce snopii au fost așezați în linie dreaptă pe miriște, sub conducerea brigadierilor Alexa Francisc și Rancov Gheorghe, folosind atelaje proprii, colectiviștii au întors miriștea, executînd arătura la 18-20 cm, spre a înmagazina suficiente rezerve de apă. După aceea ei au semănat porumb furajer la distanță de 35—45 cm între rînduri.

Pentru a obține o cantitate cît mai mare de porumb, colectiviștii au dat cu 20 la sută mai multă sămînță la hectar. O parte din porumbul furajer, va fi folosit pentru hrănirea taurinelor îndeosebi a vacilor de lapte, cu masă verde de tîrziu în toamnă cînd se resimte lipsa nutrețurilor verzi. Restul va fi însilozat și dat ca hrană animalelor în timpul iernii.

La însămînțarea porumbului furajer s-au evidențiat îndeosebi colectiviștii Benach Andrei și Mixici Francisc.

I. ALEXANDRU

In cinstea Congresului Mondial al Mamelor

Marele miting al femeilor din Capitală

La mitingul femeilor din Capitală numeroase mame — muncitoare, țărănci, gospodine, intelectuale — și-au exprimat voința lor fierbinte de a apăra pacea, liniștea căminelor, viața fericită a copiilor.
In clișeu: Un aspect din timpul mitingului.

(Reportajul în pag. 2-a)

Pentru o temeinică desfășurare a lucrărilor de recoltare și treieriș

Puține zile ne mai despart de începerea campaniei de recoltare. Asigurarea strîngerii recoltelor la timp, fără nici un fel de pierderi, este o sarcină care trebuie privită cu toată răspunderea.

In raionul Brăila, în comunele unde sfaturile populare s-au preocupat temeinic de asigurarea condițiilor pentru o cît mai bună desfășurare a lucrărilor de recoltare, pregătirile sînt gata sau pe terminate. Pe circumscripții, ca rod al muncii deputaților, au fost organizate cete, s-a trecut la amenajarea ariilor, la formarea pichetelor de incendiu, a echipelor de pază etc. Mai sînt însă comune în acest raion unde, din lipsa de îndrumare și control a muncii de către sfaturile populare, pregătirile sînt rămase în urmă. Aici trebuie luate toate măsurile pentru ca, folosind la maximum timpul ce a mai rămas, să se asigure succesul campaniei de recoltare și treieriș.

Publicăm mai jos cîteva constatări în legătură cu felul în care se desfășoară lucrările pregătitoare pentru seceriș și treieriș în raionul Brăila.

Aria electrificată a întovărășiților

Un șir lung de stîlpi se resfiră de-a lungul cîmpului. Dacă le ții urma, ajungi — după ce mergi o bucată bună de drum — la aria electrificată a întovărășiților din comuna Lacu Sărat.

— Pentru asemenea mîndrețe de recoltă — spune președintele întovărășirii — ne trebuia neapărat o arie electrificată. Va fi de treierat aci, nu glumă. Dar, lucrînd ziua și noaptea, vom termina repede.

Pe aria electrificată a întovărășiților din Lacu Sărat s-au făcut toate pregătirile. Și planul de acțiune e întocmit în amănunțime. Batozele vor fi acționate prin curent electric, iar tractoarele rămase disponibile vor începe de îndată dezmiriștitul. Au o ambiție țăranii muncitori întovărășiți din comună: să fie primii pe raion care să predea cota statului. Și toate semnele arată că nu-s departe de a izbîndi.

Și-au format întovărășiții și cetele.

Pentru aceasta, deputații comunali au stat de vorbă în amănunțime cu țăranii muncitori, explicîndu-le însemnă-

tatea bunei organizări a treierișului. Și oamenii au trecut la faptă. Ei știu doar de anul trecut că pe aria unde cetele au fost bine organizate, batoza n-a stat un minut fără folos... Acesta a fost un motiv pentru care țăranii muncitori n-au pornit la lucru...

...Nepregătiți

— Cu pregătirile? Ehei, stăm bine, tovarăse, ce gîndești mata? Ia să te uiți colea, în magazie, cîte butoaie am pregătit pentru arii!

Și, foarte mîndru, tov. Ciucă Oprea, președintele sfatului popular din Gropeni, ne invi-

tă în magazie, să vedem cele 30 de butoaie aliniate. Alături, la cîțiva pași numai, sub șură, se afla o pompă de incendiu de mare capacitate. Roasă de rugină și cu încheieturile învălătucite în împletitură trainică țesută de păianjeni, așa arată pompa asta de incendiu. Stă de 7 ani nefolosită din lipsa furtunului. In tot acest timp, nimeni nu s-a gîndit să ceară în mod hotărît sfatului popular raional trimiterea acestui furtun. De altminteri, aceeași nepăsare se constată în comuna Gropeni și în ce privește organizarea cetelor.

— Am încercat să le organizăm pe circumscripții, răspunde foarte senin președintele, dar ne-am tot dat cu alte treburi... Și azi așa, mîine așa, iată că ne găsim încă nepregătiți. Dar zilele acestea facem noi listele...

Argumentele președintelui sfatului popular din comuna Gropeni, nu stau, bineînțeles, în picioare. In loc să lămurească oamenii, să le arate importanța organizării cetelor pe circumscripții, a lăsat lucrurile să meargă de la sine. Nu este de crezut că țăranii muncitori din Gropeni sînt mai puțin vrednici decît cei din comuna alăturată, care...

...Sînt gata de a începe treierișul

In comuna Tichilești, munca se duce organizat. După identificarea celor 5 arii, s-a trecut la săparea gropilor de fumat, s-au amenajat pichetele de incendiu și s-au tras brazdele necesare. In timp ce o parte din țăranii muncitori dau zor la curățitul locurilor unde vor fi instalate batozele, alții pregătesc butoaiele, hambarele și uneltele necesare.

Prin grija sfatului popular comunal s-au construit 5 adăposturi mobile ce vor fi

transportate pe arii. De asemenea, s-a trecut la amenajarea punctelor sanitare și a chioșcurilor la arii. Sub îndrumarea tov. Virginica Plopeanu, directoarea căminului cultural, brigada artistică de agitație pregătește un program nou, care va fi prezentat țăranilor muncitori chiar pe arii.

Cooperativa din comună s-a aprovizionat din vreme cu cantitățile necesare de sfoară de Manila, furci de lemn, coase, gresii, precum și sulfura de carbon pentru tratarea mazărei.

Listele cu cetele formate au fost afișate la sfatul popular. De asemenea au fost numiți și delegații de convoaie.

Țăranii muncitori din Tichilești au terminat în întregime pregătirile pentru recoltare și treieriș. Nu același lucru se poate spune despre cei din Osmanu, sat în care...

... Mașinile și uneltele stau nereparate

De la sfatul popular al comunei Osmanu și pînă la sediul gospodăriei colective din aceeași comună e o distanță de cîțiva pași numai. Dacă s-ar fi dus mai des pe acolo, tovarășii din comitetul executiv al sfatului ar fi avut de învățat multe lucruri bune. Așa, de pildă, colectiviștii au terminat pregătirile pentru recoltare și treieriș de mai bine de o săptămînă.

In restul comunei însă, din cele 10 secerători existente în sectorul particular, numai 6 au fost puse la punct, iar din cele 2 selectoare și 31 de vînturători, nici una. Totuși, în nenumărate rînduri, șeful punctului agricol a atras atenția tovarășilor din sfatul popular că trioarele de la batoză nu vor putea scoate toată pleava și că va fi mare nevoie de vînturători. Nimeni nu s-a îngrijit însă să ia măsuri. Nimeni nu-i deranjează pe chiaburii Enache Șerban, Mihalache Stoica, Dumitru Moroianu și alții, proprietari de secerători și vînturători, care nu se îngrijesc să le repare.

Ar fi cazul ca tovarășii de la sfatul popular al comunei Osmanu să înțeleagă că, menținîndu-se în această

atitudine de delăsare, îngreuiază buna desfășurare a campaniei de recoltare, campanie hotărîtoare pentru belșugul recoltei.

Aceeași recomandare trebuie s-o facem și tovarășilor din comuna Chișcani, care uită că...

...Timpul nu așteaptă

Și în comuna Chișcani, lanurile frumoase de grîu, orz, și alte păioase, vestind producții bogate, sînt gata să dea în pîrgă.

Totuși, în această comună, pregătirile pentru recoltare și treieriș sînt mult rămase în urmă. Intîrzierea pregătirilor pentru strîngerea recoltei se datorește atît comi-

tetului executiv al sfatului popular, cît și tovarășilor de la punctul agricol. Nici măcar un plan de muncă în vederea acestor pregătiri n-a fost făcut. Datorită neplanificării muncii și slabei legături cu terenul, sfatul popular nu cunoaște situația la zi a lucrărilor. Astfel, după afirmațiile tovarășului președinte Dumitru Pîrju, șefii celor 4 cete care au fost formate pînă acum au pregătit toate butoaiele și uneltele necesare. Intrebat însă, Neculai Chiru, șeful cetei nr. 1, a răspuns că nu a pregătit încă nimic, deoarece... mai are timp.

Deputații și tovarășii de la punctul agricol din comuna Chișcani ar trebui să țină seama de adevărul că „timpul nu așteaptă niciodată". Fiecare zi de seceriș pierdută înseamnă pagubă de recoltă. De aceea, comitetul executiv al sfatului popular din comuna Chișcani trebuie să lichideze lipsurile pe care le are și să ia toate măsurile pentru ca în timpul cel mai scurt pregătirile pentru strîngerea recoltei să fie complet terminate, astfel ca țăranii muncitori să poată ieși la seceriș în momentul cel mai prielnic și să nu se irosească nici un bob din pîinea poporului muncitor.

Insemnări

In fruntea frunții

Cînd nevasta i-a adus pe lume al 8-lea copil, cei din comună i-au scos lui Ion Constand o poreclă: Ion-casă-gloată. Așa-i zice lumea și azi, deși mai toți copiii îi are așezați la rosturile lor, iar lui i-au albit de mult tîmplele.

Nu fără temei i-a rămas însă porecla agățată în coada numelui. Ca și altă dată, cînd avea de hrănit zece guri, Ion Constand muncește și acum fără preget, din zori și pînă în noapte. S-a deprins el așa, să nu lase nici o zi de muncă neîmplinită, să aibă grijă de culturi ca de lumina ochilor.

— Măi Ioane, îi spune cîte unul, ți-ai făcut pămîntul de seamănă cu o tablă de-aia de șah. Numai ceapa ciorii n-ai însămînțat, încolo ai de toate.

Rîde și Constand, dar își vede de treabă înainte. Din cele 6 ha și jumătate pe care le are, pe 3 a pus grîu, iar pe 1 și jumătate porumb. In rest, pe cîte o jumătate de hectar, pe cîte un sfert, a pus orz, ovăz, mazăre, fasole și, începînd din ultimii ani încoace, tutun și bumbac.

An de an culturile lui s-au dovedit a fi cele mai frumoase din comună. Fie vremea cît de potrivnică, de cînd lucrează pămîntul după cum îl învață agronomii, nu s-a aflat să scoată mai puțin de 3.000 kg de porumb boabe la hectar. La grîu scoate peste 2000 kg. A fost primul din comună care, după cum spune el „a dat divort de rariță" și a transformat-o în prășitoare. Ba, a făcut ce a făcut și și-a cumpărat și o semănătoare cu 14 țevi. O dă bucuros cu împrumut și altora, lămurindu-le totodată avantajele semănatului cu mașina.

Și în vara asta, pe panoul fruntașilor din comuna Balta Albă, regiunea Galați, numele lui Constand se află la loc de frunte. Porumbului i-a dat de-acum cea de a 3-a prașilă, iar mîine-poimîine va intra cu secerătoarea în lanul bogat de grîu. Intreabă pe oricare țăran muncitor din Balta Albă cine-i fruntașul în muncă din comuna lor și răspunsul va fi același: „Apăi, în fruntea frunții, e, fără doar și poate, Ion Constand, Ion-casă-gloată, cum îi zicem noi".

Cîte trei zile-muncă

Un car încărcat cu saci de porumb. Apoi încă unul, laolaltă, 5000 kg. în cap. Se spetise Alexandru Șarpe cărînd sacii în bătătură. A mai adus și zarzavaturi, lînă, mă rog, tot ce i se cuvenea ca răsplată pentru cele 500 de zile-muncă în colectivă.

Lîngă gardul care-l despărțea, Ion Ene rînjea strîmb:

— Măi, tu, Sandu Șarpe, te-ai procopsit de acum în colectivă, așa-i?

— Dacă-i procopseală sau nu, — i-a întors-o Șarpe — asta nu știu. Da' știu pe unul care tot tăind frunză cîinilor și ținînd hramul sfinților, ar mînca și n-are ce bea.

Ene a plecat bombănind. Săgeata lui Șarpe țintise bine în pizmaș. Suflet rău nu are Alexandru Șarpe. Da pe leneși să nu-i vadă în ochi. Atît. Incolo, bun cum îi pîinea caldă.

Muncile cîmpului sînt în toi la gospodăria colectivă din comuna Nicolești, raionul Rîmnicu Sărat. In registrul socotitorului, Șarpe își are trecute 150 de zile lucrate. El singur, bașca cele ale nevestei și feciorului.

— Zilele-muncă nu se adună tîndălind pe prispa casei. Sînt unii — și aici Șarpe se înfierbîntă — care cînd sînt chemați la cîte o treabă nu se duc să-i pici cu ceară și stau frumușel acasă. Apăi eu, oriunde mă trimite colectiva acolo mă duc, fără tocmeli și sovăială.

Intr-adevăr, cînd se apucă de treabă, Șarpe nu cunoaște oboseala. Bunăoară, la prașila a treia a porumbului, care e acum în toi, face în fiecare zi cîte 3 zile-muncă. Și cum la prașila I și a II-a, la fel, a fost în frunte, se vede — fără putință de tăgadă — că Alexandru Șarpe merită pe deplin titlul de fruntaș.

...Grîul, din soiul Arnăut, cu bob roșcat, e aproape să dea în pîrgă. Iar porumbul, cu frunzele de acum late și țăloase, s-a ridicat pînă la brîul omului. Vor scoate roade bogate colectiviștii. Printre cei care au pus temelia belșugului din ăst an al gospodăriei, colectivistul fruntaș Alexandru Șarpe se cuvine a fi trecut la loc de cinste.

S. LEONARD

In cinstea Congresului Mondial al Mamelor

Marele miting al femeilor din Capitală

Peste 5.000 de mame — muncitoare, ţărance muncitoare, intelectuale, gospodine — din Bucureşti şi delegate din toate regiunile ţării au participat vineri după amiază la marele miting organizat în Capitală în cinstea Congresului Mondial al Mamelor. Ele au exprimat dorinţa fierbinte de pace a tuturor femeilor din ţara noastră, hotărîrea lor de a apăra liniştea căminelor, viaţa şi viitorul fericit al copiilor.

In prezidiul mitingului au luat loc Dolores Ibarruri, vicepreşedintă a Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor, Ţvetana Kiranova, secretară a Comitetului Femeilor Democrate din R. P. Bulgaria, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai prezidiului Marii Adunări Naţionale şi ai guvernului, reprezentanţi ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, mame eroine, muncitoare fruntaşe, ţărance muncitoare, intelectuale şi gospodine.

Mitingul a fost deschis de Stela Enescu, preşedinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

Maria Moraru, vicepreşedintă a C.F.D.R. preşedintă a C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria uşoară, a rostit o cuvîntare în care a arătat dragostea şi emoţia cu care femeile din oraşele şi satele patriei noastre au primit vestea ţinerii Congresului Mondial al Mamelor.

In numele femeilor care lucrează pe tărîmul ştiinţei a vorbit prof. univ. Alice Săvulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R.

Dintre delegatele venite din diferite regiuni ale ţării, au luat cuvîntul Lucreţia Chuchi, din regiunea Iaşi, Biro Varvara, din regiunea Autonomă Maghiară, Lidia Berghel, regiunea Stalin, şi Desanca Nicolici Apreotesei din regiunea Timişoara, Ţvetana Kiranova, secretară a Comitetului Femeilor Democrate din R. P. Bulgaria, a transmis participantelor la adunare un călduros salut al femeilor şi mamelor din R. P. Bulgaria.

Intîmpinată cu puternice aplauze, a luat cuvîntul Dolores Ibarruri, vicepreşedintă a Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor.

Congresul pe care îl vom ţine — a spus Dolores Ibarruri — va fi, fără îndoială, expresia voinţei pasionate şi hotărîrile a femeilor şi a mamelor din lumea întreagă de a apăra pacea şi, o dată cu pacea, viaţa şi viitorul copiilor lor, al căminelor lor, al popoarelor şi patriilor lor.

Sîntem femei şi mame, care, cu inima deschisă, ne adresăm altor mame, indiferent de ideile lor politice şi de convingerile lor religioase.

In încheierea cuvîntării, Dolores Ibarruri a spus:

Tovarăşe şi prietene romînce! Duceţi-vă la Congresul Mamelor şi spuneţi femeilor din lume cum înfloreşte ţara voastră în pace! Duceţi-vă să le spuneţi hotărîrea voastră de a apăra pacea, de a apăra cuceririle voastre ca femei, ca mame şi ca cetăţene ale Republicii Populare Romîne!

Trăiască Congresul Mondial al Mamelor!

In puternice ovaţii, participantele la miting au adoptat un mesaj pe care l-au adresat Congresului Mondial al Mamelor.

In mesaj, se spune, printre altele:

„Muncitoare şi ţărance, gospodine, femei din domeniul ştiinţei, literaturii şi artei — noi toate clădim azi cu mîinile şi cu minţile noastre traiul însorit al copiilor noştri. In fiecare zi, prin străduinţele unite ale poporului nostru liber, ţara noastră devine mai frumoasă, mai bogată, minunată patrie în care răsună rîsul copiilor fericiţi.

Hotărîte să ne apărăm libertatea de care ne bucurăm azi, viaţa nouă, bucuria muncii paşnice, noi spunem un NU puternic celor ce ne ameninţă familiile, liniştea, veselia şi viaţa copiilor.

Alături de întregul popor romîn, noi sîntem pline de încredere că lupta popoarelor şi a ţărilor iubitoare de pace are toate posibilităţile şi este în stare să bareze calea războiului, să zădărnicească planurile duşmanilor păcii. Cu imensă satisfacţie am întîmpinat noile propuneri ale guvernului sovietic în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armelor atomice şi înlăturării primejdiei unui nou război. In aceste propuneri, noi vedem o oglindire a propriilor gînduri şi interese ale poporului nostru.

Ţelurile nobile ale Congresului Mondial al Mamelor sînt scumpe fiecărei femei, fiecărei mame din patria noastră.

Fie ca dragostea de mamă, care uneşte azi milioane de mame din lume în acţiuni comune, să devină o forţă puternică în lupta pentru apărarea vieţii copiilor, împotriva pregătirilor unui nou război, pentru interzicerea folosirii armei atomice, cu hidrogen şi a altor arme de distrugere în masă a oamenilor, pentru pace şi prietenie între popoare.

Trăiască Congresul Mondial al Mamelor, puternică manifestare pentru apărarea păcii!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

ÎN INTÎMPINAREA

Festivalului

In toată ţara echipele artistice ale tineretului se pregătesc în zilele acestea pentru a prezenta în cinstea Festivalului de la Varşovia programe artistice cît mai frumoase.

Fotografia reprezintă o parte din membrele echipei de dansuri a căminului cultural din Tărtăşeşti, raionul Răcari, pregătind un nou joc. Ele îl vor prezenta în cadrul unei manifestaţii artistice ce va avea loc în cinstea Festivalului la căminul cultural din comună.

Colţuri ale Festivalului

In aceste zile, după munca pe cîmp, tinerii din multe comune ale raionului Hîrşova se îndreaptă spre Colţul Festivalului. Aceste Colţuri ale Festivalului sînt încăperi frumos împodobite.

Aci sînt expuse fotomontaje cu imagini din lupta pentru pace a tineretului din întreaga lume. Tot aici funcţionează biblioteci, ale căror cărţi se adresează, de asemenea, tineretului.

La Colţurile Festivalului se ţin regulat conferinţe interesante despre viaţa tineretului din diferite ţări ale lumii. Deosebit de atractive sînt întîlnirile în cadrul cărora tineri care au participat la cel de al IV-lea Festival al Tineretului îşi povestesc impresiile.

Asemenea Colţuri ale Festivalului s-au organizat în comunele Horia, Casimcea şi altele din raionul Hîrşova.

Expoziţie de daruri

La comitetul regional U.T.M. Suceava sosesc zilnic numeroase daruri pe care tinerii din satele şi oraşele regiunii le trimit tinerilor din alte ţări care vor participa la Festivalul Mondial al Tineretului de la Varşovia.

Cu aceste daruri, comitetul regional a organizat în oraşul Suceava o expoziţie care se bucură de mult succes. Vizitatorii expoziţiei admiră îndeosebi frumoasele costume naţionale lucrate artistic de tinerele ţărance din mai multe sate, plugul în miniatură confecţionat de mecanizatorii de la S.M.T. Iţcani, trusa de scule realizată cu migală de elevii şcolii profesionale de tractorişti din Botoşani, tabloul lucrat în ulei de tînărul Ion Zaharia de la I.F.E.T. Frasin şi multe alte obiecte lucrate cu dragoste şi măestrie de tinerii din regiune.

IN ATENŢIA MECANIZATORILOR

Noul sistem de îngrijiri tehnice şi reparaţii la tractoare şi maşini agricole

In lupta pentru mecanizarea unui cît mai mare volum de lucrări agricole, atenţia mecanizatorilor din S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat trebuie să fie în permanenţă îndreptată spre menţinerea parcului de maşini şi tractoare în perfecta stare de funcţionare.

In vederea reducerii numărului de reparaţii generale şi capitale, reparaţii care, după cum se ştie, imobilizează maşinile un timp mai îndelungat, cît şi pentru reducerea sistematică a preţului de cost al acestor lucrări, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a elaborat un îndrumător tehnic, privind organizarea şi executarea tuturor îngrijirilor tehnice şi reparaţiilor ce trebuie făcute periodic la tractoare, motoare, maşini agricole şi anexe de exploatare.

Prin acest îndrumător, se introduce o nouă nomenclatură a îngrijirilor tehnice şi reparaţiilor la tractoare.

Ingrijirile tehnice zilnice sînt nenumerotate şi corespund îngrijirilor tehnice nr. 1 şi 2 din vechea nomenclatură. Ingrijirile periodice care sînt numerotate cu 1, 2, 3, şi 4 corespund îngrijirilor tehnice nr. 3, 4, 5 şi 6 din vechea nomenclatură. Numerotarea îngrijirilor tehnice la maşini agricole şi anexe de exploatare a rămas neschimbată.

Reparaţia denumită pînă acum curentă, fiind reparaţia de bază, va purta denumirea de **reparaţie generală**. In cadrul ei urmînd a se executa verificări şi lucrări de reparaţie nu numai la motor, ci şi la ambreiaj, cutia de viteze şi şasiu. Aceasta întrucît s-a constatat că neglijarea şasiului şi a ansamblelor lui, care se verificau numai în cadrul reparaţiilor capitale, a provocat greutăţi mari atît prin defecţiunile ivite la şasiu în timpul lucrului, cît şi prin mărirea considerabilă a volumului de reparaţii de iarnă.

Denumirea de reparaţie capitală a rămas aceeaşi. **Spre deosebire de reparaţia generală, la care trebuie folosite, pe cît posibil, piese recondiţionate, la reparaţia capitală înlocuirea pieselor uzate se face, pe cît posibil, cu piese noi.**

Cît priveşte îngrijirea tehnică, ea reprezintă un ansamblu de operaţii care trebuie executate în mod obligatoriu la termenele stabilite prin normativ. Ingrijirea tehnică are un caracter preventiv. Prin executarea ei, se urmăreşte preîntîmpinarea uzurilor anormale, care duc la avarierea maşinii.

Reparaţia are ca scop să readucă tractorul sau maşina agricolă în stare tehnică de bună funcţionare. Se execută la nevoie, în raport cu starea reală a pieselor, a ansamblelor şi a întregii maşini. Şi aceste reparaţii trebuie totuşi planificate, conform termenelor prevăzute în normativ. Pentru orice reparaţii ivite înainte de termenele fixate, ca şi pentru prelungirea duratei de funcţionare a maşinii peste aceste termene, este necesar avizul scris al mecanicului şef.

In cazul cînd o maşină trebuie să intre în reparaţie înainte de termenul planificat, se vor cerceta cauzele şi se vor lua măsuri de înlăturare a lor.

Indrumătorul tehnic precizează că îngrijirile zilnice se fac de către tractorişti în prezenţa şefului de brigadă, iar cele periodice de către aceştia plus personalul din atelierul mobil, sub directa supraveghere a mecanicului de sector sau a şefului atelierului, care să asigure desfăşurarea lucrărilor conform prescripţiilor tehnice.

Sînt prevăzute în acest îndrumător şi îngrijirile tehnice, şi reparaţiile ce trebuie executate la combina S. 4, precum şi la anexele de exploatare din S.M.T.

Una din măsurile principale de îngrijire tehnică prevăzute în recentul îndrumător elaborat de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii este ungerea. Pentru fiecare maşină sînt date tabele de ungere cu menţiuni privind felul în care trebuie executată operaţia.

Normative noi pentru consumul de piese de schimb şi materiale

O dată cu Indrumătorul tehnic, au fost elaborate şi noi normative de consum de piese de schimb şi materiale pentru tractoare, motoare, maşini agricole şi anexe de exploatare.

Aceste normative sînt cuprinse în două volume distincte: unul privind tractoarele, iar al doilea, maşinile agricole şi anexele de exploatare.

Ca o îmbunătăţire adusă normativelor anterioare, actualele normative cuprind un număr mult mai mare de repere. De exemplu, la tractoarele K.D.-35 sînt date peste 600 de repere faţă de cca. 300 de repere cît cuprindeau vechile normative. Acelaşi lucru în ce priveşte tractoarele I.A.R. Totodată, consumul de piese este normat pentru un număr mult mai mare de mărci de maşini.

Trebuie precizat că piesele şi materialele indicate în normativele de consum sînt prevăzute în cantităţi maximale. Nici o piesă nu va putea fi înlocuită decît dacă uzura ei a atins limitele admisibile prescrise, dacă nu mai poate fi recondiţionată. Această măsură va determina pe mecanizatori să ducă o luptă continuă pentru buna întrebuinţare a maşinilor, pentru scăderea consumului de piese.

Pentru a asigura exploatarea fără întrerupere a parcului de maşini, în afara cantităţilor de piese de schimb prevăzute pentru consumul anual, normativele stabilesc şi cantităţile de piese ce trebuie să constituie stocul de rezervă în magazia unităţii. Acestea se vor folosi numai în cazuri excepţionale, cu aprobarea colectivului de conducere a unităţii.

Ca urmare a cercetărilor făcute pe teren, cercetări care au fost completate şi cu o bogată documentaţie sovietică, s-a ajuns la concluzia că durata de funcţionare a tractoarelor între îngrijiri tehnice şi reparaţii depinde nu numai de condiţiile de sol, ci şi de mulţi alţi factori, ca lungimea tarlalelor, gradul de prelucrare a solului, praful din atmosferă, baza tehnică de reparaţii etc.

De aceea, perioadele de reparaţii au fost diferenţiate în 5 zone, în funcţie de ansamblul de condiţii mai sus arătate, realizîndu-se astfel şi o mai justă repartiţie a pieselor de schimb şi a fondurilor necesare executării acestor lucrări.

Atît Indrumătorul tehnic, cît şi normativele de consum, au fost difuzate în S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat, care au datoria să le aplice cu rigurozitate. Ele trebuie aduse fără întîrziere la cunoştinţa tuturor mecanizatorilor, cărora să li se arate că de felul cum vor fi respectate noile normative de îngrijiri tehnice şi consum depind în mare măsură mărirea productivităţii muncii, prelungirea duratei de funcţionare a maşinilor, realizarea şi depăşirea planului de producţie.

Ing. I. DIMITRIU
din Direcţia generală S.M.T.

Ce să citim:

NOI CĂRŢI APĂRUTE

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICA

- N. ENUŢA: **Sporirea producţiei agricole cauza întregului popor muncitor** 56 pag. — 70 bani.
- DUMITRU MIRCEA: **Foloasele muncii unite. De vorbă cu colectiviştii cei harnici.** 56 pag. — 75 bani.
- AUREL MIHALE: **Facem şi noi o întovărăşire.** 60 pag. — 60 bani.
- ION PAVELESCU: **Mare lucru e întrecerea.** 48 pag. — 60 bani.
- I. PURCARU: **Cînd ştiinţa îşi face drum pe ogoare...** 56 pag. — 50 bani.
- V. IOSIF: Calea luminoasă. Din viaţa de ieri şi de azi a unui colectivist fruntaş. 56 pag. — 60 bani.
- ION MACARIE: **Un meşter al recoltelor bogate.** 48 pag. — 55 bani.
- * * * Din experienţa celei mai înaintate agriculturi. Culegere de articole despre agricultura sovietică. 64 pag. — 80 bani.
- * * * Despre contractări şi achiziţii. 56 pag. — 70 bani.

IN EDITURA AGRO-SILVICA DE STAT

- N. PUZANCIKOV, V.V. DMITRIEV: **Nivelul ridicat al producţiei colhoznice.** 148 pag. — 2,05 lei.
- M. RADULESCU: **Salcîmul, arbore foarte indicat pentru micile păduri ţărăneşti**, 32 pag. — 35 bani
- * * * **Regulile agrotehnice pentru principalele plante de cultură** — 336 pag. — 5,20 lei.
- * * * **Reguli agrotehnice viticole** — 164 pag. — 2 lei.

Recenzie

„OAIA ŢIGAIE DE MUNTE"
de prof. dr. TH. NICA şi ing. B. DERMENGI

Lucrarea „Oaia ţigaie de munte", apărută nu de mult în Editura Agro-silvică de Stat, oglindeşte rezultatele cercetărilor întreprinse în anii 1953-1954 de dr. Th. Nica şi ing. B. Dermengi în colaborare cu tehnicienii din cadrul facultăţii de zootehnie din Bucureşti, precum şi cu practicienii din cîteva raioane ale ţării, asupra rasei ţigai crescută în regiunile muntoase.

Autorii au stabilit că, pe lîngă **ţigaia de şes**, care reprezintă marea majoritate a efectivului de oi ţigăi din ţară şi străinătate, la noi s-a format în ultimii 30-40 de ani un tip de **ţigaie de munte**, care, prin însuşirile sale biologice şi zooeconomice, diferă de ţigaia de şes. Numărul ţigăilor de munte este acum de aproximativ 30.000 de capete, centrele de creştere cele mai importante fiind: Teşila, Trestieni şi Secăria (raionul Sinaia), Bran şi Intorsura Buzăului (raionul Stalin). In general, ţigaia de munte se creşte la o altitudine de peste 800 m în locuri unde precipitaţiile medii anuale sînt de peste 800 mm. Tocmai datorită condiţiilor grele de mediu în care au fost crescute timp de multe generaţii, oile ţigăi de munte au o constituţie robustă, sînt rezistente la boli şi intemperii şi se adaptează bine la condiţiile de munte. Totodată, prin cercetările făcute pe teren, ca şi în laborator, autorii au stabilit că lîna oilor ţigăi de munte are însuşiri cu mult superioare celei a ţigăilor de şes atît în ce priveşte fineţea, cît şi randamentul la spălare. Sezisînd importanţa oilor ţigăi de munte, prof. dr. Th. Nica şi ing. B. Dermengi îi rezervă un mare rol în avansarea zonei de ţigaizare înspre aşezările cele mai înalte ale Carpaţilor Munteniei, Olteniei şi Transilvaniei, pentru înlocuirea treptată a oilor ţurcane. Din rasa de oi ţurcană, despre care pînă acum se credea că este singura ce poate rezista în aceste locuri, se vor păstra doar efective în stare curată (ca rezervor biologic pentru însuşirile ei de rezistenţă şi rusticitate) în afara zonei unde e prevăzută varietatea brumărie. In felul acesta, într-o serie de raioane ale ţării, ca Topliţa, Cluj, Turda, Aiud, Bistriţa, Lăpuş, Oaş şi altele, care, potrivit hărţii de raionare a raselor de oi au teritorii prevăzute încă pentru creşterea rasei ţurcane, se vor putea introduce berbeci ţigăi de munte, în vederea ameliorării raselor de oi primitive. Incă de pe acum — arată autorii — în regiunile cu altitudine mai mare de 650 m şi mai bogate în precipitaţii, monta oilor ţurcane şi stogoşe trebuie asigurată cu berbeci ţigăi de munte, renunţîndu-se complet la transferul de berbeci ţigăi de şes, a căror folosire la montă prezintă o serie de neajunsuri.

Oaia ţigaie de munte nu va putea juca un rol de seamă în extinderea ariei de răspîndire a rasei ţigăi fără a se lichida întîi o serie de lipsuri în ceea ce priveşte condiţiile de alimentaţie şi întreţinere, creştere şi selecţie, fără ca Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi organele tehnice ale sfaturilor populare să nu dea toată importanţa acestei acţiuni.

Lucrarea „Oaia ţigaie de munte" a prof. dr. Th. Nica şi ing. B. Dermengi are o deosebită actualitate, aducînd o contribuţie valoroasă la rezolvarea unor probleme legate de studiul raselor de oi din ţara noastră la extinderea creşterii raselor de oi cu lînă semifină.

Ing. zootehnist TH. MARCAROV

Păţania lui Ion Dogaru

O adiere caldă, bătînd dinspre Siret, unduia lanurile cu griul abia inspicat.

De departe, un glas stingher de clopot hăuia peste întinderi, iar sus, în văzduh, se rotea leneş un vultan cenuşiu, căutîndu-şi prada cu ochii lui ageri.

Păşind agale, cu sumăeşul pe umeri, Ion Dogaru venea, pe marginea lanurilor dinspre Tufeni, către ţarină. „Asta-i griul lui Iordache Scarlat", îşi zise Ion Dogaru, oprindu-se lîngă un lan cu griul pînă la piept. Privindu-l se încruntă, dar numai pentru o clipă, căci peste drum, la cîţiva paşi, se legăna şi griul lui, tot aşa de mîndru şi în putere.

Ion Dogaru se întoarse către ogorul lui şi, cînd ajunse în marginea semănăturii, se opri, privindu-şi cu nesaţ griul voinic şi mustăcios. Işi trecu palma aspră peste peria spicelor şi-şi simţi inima împăcată.

„Barem anul ăsta n-o să mai fiu de rîsul satului", gîndi el, năpădit de amintiri amare care-l tulburau. Chiar aici, pe locul acesta, i se întîmplase anul trecut pătărania despre care-şi amintea cu necaz.

...Venise, ca şi acum, să-şi vadă griul pe care anul trecut, îl avusese semănat alături, unde cresc acum ca din apă păpuşoii.

Numai că atunci nu venise singur. Erau cu el vreo patru gospodari din sat. Deodată, în timp ce stăteau de vorbă, Ion Dogaru zări în griul lui un tînăr cu şapcă. Prima dată şi-a închipuit că drumeţul fură griu, căci zise:

— Să ştii că ăsta-i cu coasa...

— Să crezi, mă Ioane, îl dă de mîncare la bicicletă, zise rîzînd Iordache Scarlat, apoi continuă mîndru: tu nu vezi că-i tovarăşul Medrea, inginerul de la gospodăria agricolă de stat? O fi cercetînd semănăturile, dacă-s gata de secere.

— Şi ce are el cu griul meu? Să şi-l cerceteze pe-al lui, răspunse burzuluit Ion Dogaru.

— Ho, mă, ce te repezi ca taurul în gard? Doar nu ţi-a stricat omul holda, sări ca ars Iordache Scarlat, care era bun prieten cu Victor Medrea.

Cînd îi zări pe cei cinci oameni, acesta le făcu semn să se apropie.

— Noroc, bădie Iordache, zise inginerul, strîngîndu-i mîna, apoi continuă grăbit:

— Mîine dimineaţă să te-apuci de secere, că-i griul pîrguit şi nu mai aşteaptă nici o zi, ia uită-te colea.

Medrea rupse un spic, îl frecă în palmă, apoi luă un bob şi-l crestă cu unghia. Bobul se despică în două.

— Griul ăsta e al vecinului, al lui Ion Dogaru, al meu e alături, zise Iordache Scarlat, arătîndu-i cu mîna ogorul lui.

— Nu-i nimic, ce ţi-am spus dumitale se potriveşte şi pentru tovarăşul Dogaru, pentru că şi griul de alături e gata dat în pîrgă şi ţipă după secere, zise Medrea, pornind spre griul lui Iordache Scarlat. Ajuns lîngă hat, zise mirat:

— Le-aţi semănat o dată?

— In aceeaşi zi şi cu aceeaşi sămînţă, răspunse Iordache.

— Atunci, tovarăşe Ioane şi bădiţă Iordache, mîine să-l puneţi în clăi dacă vreţi să nu aveţi pagubă la recoltat.

— Nu cred că-i gata, e prea crud, zise Ion Dogaru, proptindu-se în vorbe ca într-un gard.

— Şi cînd crezi mata că-l bun de secerat? zise mirat inginerul.

— Cînd îşi încîrligă spicul şi se uită la rădăcină, răspunse semeţ Ion Dogaru.

— Greşit răspuns, tovarăşe Dogaru. Atunci e prea tîrziu. Ştii mata ce face griul cînd se uită la rădăcină? Plînge, tovarăşe Dogaru, plînge după boabele pierdute. Uite colea, vezi ferestruicile astea acoperite cu pleavă? Cînd griul a trecut de pîrgă, orice strop de ploaie îl deschide şi spicul scapă boabe jos. Ia să încercăm. Luă un spic drept şi-l bătu de palmă. Nici un bob nu căzu. Luă apoi un spic încîrligat. Cînd îl bătu de palmă, sări un bob din el.

— Ai văzut? Şi acum să-ţi fac o mică socoteală. Cît griu crezi mata că se pierde la pogon, dacă din fiecare spic cade cîte un bob?

— Cît să se piardă, un pumn de boabe, ce mare pagubă? zise ridicînd din umeri Ion Dogaru.

— Nu un pumn, tovarăşe Dogaru, ci un sac. Un sac de 66 de kilograme. Şi, dacă vrei, hai şi-om face o mică socoteală. Pe un metru pătrat sînt cam 400 de spice, deci 2 milioane de spice la pogon. Dacă din fiecare spic se pierde numai cîte un bob, înseamnă că s-au dus pe gîrlă 2 milioane de boabe. Asta înseamnă, socotind în kilograme, cîte 30 de boabe la gram, 66 de kilograme la pogon, adică 132 de kilograme de griu pierdere la hectar. Şi asta în cazul cel mai fericit, că de multe ori se pot scutura şi 2—3 boabe la spic, aşa că paguba e cu mult mai mare decît bănuieşti mata...

*

Ion Dogaru, privind griul unduindu-şi spicele în vîntul molcom ce adia, îşi depăna în gînd ce-a urmat după plecarea inginerului.

...Cei cinci bărbaţi rămaşi pe cîmp s-au pus pe discuţii aprinse.

— Măi oameni buni, eu mîine în zori, cînd o cînta ciocîrlia în crucea cerului, intru cu secera în griu, — a zis Iordache Scarlat.

— Şi eu fac la fel, a adăugat Matei. Coşoveanu, care pînă atunci nu scosese o vorbă.

— Ia te uită la mutulică, ai căpătat şi tu glas? Te-ai lămurit? De ce nu l-ai secerat de acum o lună? Tu nu vezi, măi omule, că-i griul crud? Cum să tai eu griul ăsta? Nici nu mă gîndesc, i-a spus, pornit parcă pe harţă, Ion Dogaru.

— Tu poţi să-l seceri la Crăciun, dacă eşti aşa de învăţat. Numai că eu îl cred mai degrabă pe Medrea, care a semănat astă-toamnă 800 de hectare cu griu, şi ce mai griu? Iar acum, a şi început secerişul, l-a răspuns aprins Matei.

Timpul a trecut şi oamenii şi-au văzut de treburile lor. Cînd a început Ion Dogaru la secere, nu mai erau pe Lunca Zăvoiului decît vreo trei-patru ogoare nesecerate. De zece zile, griul lui Iordache Scarlat şi-al lui Matei Coşoveanu era strîns în clăi. Ion Dogaru îşi aminti cum le numărase: 11 făcuse Iordache, 11 făcuse şi Matei. Işi pusese în gînd să-i înfrunte însă la arie. „Amîndoi, şi Iordache şi Matei, au cîte un pogon, gîndea Dogaru. De semănat, l-am semănat o dată, sămînţa a fost la fel, numai că eu l-am mai lăsat să se coacă, aşa că tot eu am să-i întrec...".

Şi, ca să guste mai din plin pocinogul ce voia să li-l facă, a povestit tărăşenia şi la alţi oameni din sat.

— Tovarăşe Neculai, pe noi trei să ne cîntăreşti la gram, că avem noi o socoteală, i-a spus Ion Dogaru, anul trecut, la treier, responsabilului ariei, arătînd cu mîna spre Iordache Scarlat şi spre Matei Coşoveanu.

*

După ce se cîntărise griul celor trei ţărani muncitori despre care v-am povestit, cineva spuse:

— Mie îmi pare bine c-a păgubit Ion Dogaru că prea se înfoia ca un curcan pe arie, l-ai văzut?

— Cum să nu-l văd? Doar eram lîngă cîntar cînd i-a spus Neculai Dodiţă în gura mare: „Ai rupt cuiul, bădiţă Ioane! Ai mai puţin griu decît Matei Coşoveanu cu o sută patru chile, decît Iordache Scarlat, cu o sută optsprezece. Dacă-l secerai o dată cu ei, atunci cînd dăduse în pîrgă, îl băgai în colă pe amîndoi. Acum, ce să-i faci, ţi-a mîncat lupul purcelul şi ţi-a lăsat priponul".

...De păţania aceasta a lui, Ion Dogaru îşi amintea şi acum, privind lanul de griu: din ea a avut multe de învăţat. Şi poate or învăţa şi alţii.

A. MUŞAT

Răspunsuri la întrebările cititorilor

Un grup de ţărani muncitori din comuna Cernele, raionul Craiova, precum şi crescătorii de oi Nicolae Lădoiu, Ion Stelescu şi Nicolae Stelescu din comuna Severineşti, raionul Turnu Severin, s-au adresat ziarului nostru cu cîteva întrebări în legătură cu recenta Hotărîre a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la dezvoltarea creşterii oilor.

In numărul de faţă răspunde tovarăşul doctor IGOR CURTOV din Direcţia generală a creşterii animalelor din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

INTREBARE: De ce trebuie dată o atenţie mai mare oilor cu lînă fină şi semifină decît creşterii oilor cu lînă groasă?

RASPUNS: In ţara noastră, sînt condiţii deosebit de prielnice pentru a da o mare dezvoltare creşterii oilor, în scopul obţinerii unor cantităţi mai mari de lînă, lapte, pielicele, carne.

Dintre rasele de oi crescute în ţara noastră, rasa caracul se creşte mai ales pentru pielicelele frumoase şi scumpe pe care le dau mieii, iar celelalte rase — merinos, spancă şi ţigaie — se cresc mai ales pentru producţiile mari de lînă şi lapte. Oile de rasă merinos dau în mijlociu o producţie de lînă de peste 5 kilograme. In unele gospodării se obţin peste 6 kilograme de lînă de la o oaie.

La staţiunea experimentală zootehnică Palas, de pildă, oile merinos au dat la o tunsoare 6,300 kg de lînă fiecare. La gospodăria de stat Carei din regiunea Baia Mare, un berbec merinos de Stavropol importat din Uniunea Sovietică a dat 17 kilograme de lînă la o tunsoare. Din această cantitate de lînă se pot face ţesături pentru 4 costume de haine de cea mai bună calitate. Oile ţigăi dau în mijlociu fiecare cîte 2 kilograme şi jumătate de lînă, dar bine îngrijite şi hrănite, pot da şi mai mult. Astfel, la gospodăria agricolă colectivă „Horia, Cloşca şi Crişan" din comuna Bod, regiunea Stalin, s-au obţinut aproape 3 kilograme de lînă pe cap de oaie ţigaie, iar la staţiunea experimentală zootehnică Slobozia, regiunea Bucureşti, s-a obţinut de la fiecare oaie 3,300 kg de lînă.

Oile de rasă spancă dau şi ele cantităţi mari de lapte, precum şi de lînă de bună calitate.

Oile din rasa ţurcană — oi cu lînă groasă — dau în mijlociu 1,800 kg lînă de calitate inferioară şi, de asemenea, mici cantităţi de lapte.

Din cele arătate mai sus, se vede ce deosebire mare este între producţia de lînă pe care o dau oile merinos şi ţigăi şi cea pe care o dau oile din rasa ţurcană. Prin creşterea oilor de rasă merinos, spancă şi ţigaie, gospodăriile agricole pot obţine mai multă lînă, ceea ce înseamnă obţinerea unor venituri mai mari. Dar nu numai cantitatea de lînă obţinută de la rasele merinos, ţigaie şi spancă arată avantajul creşterii acestora faţă de oile de rasă ţurcană. Lîna oilor de rasă ţigaie, merinos şi spancă este de o calitate superioară, din ea putîndu-se fabrica stofele cele mai bune, călduroase, trainice şi frumoase. Iată de ce recenta Hotărîre a Consiliului de Miniştri pune un accent deosebit pe îmbunătăţirea calitativă a efectivului de oi.

INTREBARE: Ce măsuri trebuie luate pentru sporirea numărului de oi cu lînă fină şi semifină?

RASPUNS: In primul rînd, este nevoie să se folosească pentru montă numai berbeci din rasa merinos, spancă sau ţigaie. Incrucişînd oile ţurcane şi stogoşe cu berbeci din aceste rase, se va obţine în fiecare an o prăsilă mai bună. In acest fel, în decurs de cîţiva ani, rasa oilor se va îmbunătăţi şi ele se vor transforma treptat în oi de rasă merinos, spancă sau ţigaie. In al doilea rînd, pentru a îmbunătăţi şi spori producţia de lînă a oilor, este necesar să se acorde acestora o îngrijire şi o hrană cît mai bună. Cu cît rasa de oi este mai bună, cu atît ea cere o hrănire şi o îngrijire mai bună. Grija deosebită ce trebuie acordată creşterii oilor din rasele ţigaie, spancă şi merinos este pe deplin răsplătită de producţiile mari de lînă de calitate superioară, precum şi de cantităţile sporite de carne şi lapte ce se obţin.

Este, de asemenea, necesar ca atît mieii, cît şi oile din rasele ţigaie, merinos, spancă, caracul şi metişii din aceste rase să nu fie vîndute pentru tăiere, deoarece aceasta aduce pagube în primul rînd crescătorilor, îngreunînd în acelaşi timp sporirea numărului de oi cu lînă fină şi semifină, în ritmul stabilit.

O sarcină importantă în vederea îmbunătăţirii calitative a efectivului de oi este lupta împotriva bolilor şi în special a rîiei. Crescătorii de oi trebuie să aplice fără întîrziere tratamente acelor oi care sînt atinse de rîie şi să le izoleze, cerînd de la organele sanitare veterinare medicamentele şi îndrumările necesare. După tundere, este necesar ca toate oile care au fost atinse de rîie să fie îmbăiate contra acestei boli, care, lăsată netratată, poate aduce mari pagube crescătorilor de oi.

Schimb de experiență între legumicultorii din regiunea Arad și cei din regiunea București

O întîlnire plină de învățăminte

De curînd, în regiunea Arad a avut loc un schimb de experiență între legumicultorii de acolo și cei din regiunea București, inițiat de revista „Grădina, via și livada", cu sprijinul Direcției Generale a Agriculturii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Au participat brigadieri și tehnicieni din gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective și întovărășiri, fruntași ai recoltelor bogate de legume și cartofi din zonele de aprovizionare a Capitalei și a orașelor din regiunea București, precum și delegați ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ai direcțiilor agricole regionale București și Arad.

In expunerea făcută la începutul lucrărilor, tov. inginer Gheorghe Brînda, responsabilul sectorului legumicol Arad, a arătat că, în urma măsurilor luate de partid și guvern pentru dezvoltarea sectorului legumicol, suprafața cultivată cu legume în regiunea Arad a crescut, față de anul 1951, de la 9.500 ha la 13.700 ha, suprafețele irigate extinzîndu-se cu 180 la sută.

In regiune au luat ființă 20 de asociații simple de producție legumicolă cu o suprafață totală de 367 ha și s-au organizat trei bazine noi legumicole pentru culturile trufandalelor la Pesac, Lovrin și Sîntana.

Timp de cîteva zile, participanții la consfătuire au vizitat principalele unități producătoare de legume din regiunea Arad, interesîndu-se de metodele de muncă și rezultatele obținute.

PENTRU DEPLINA FOLOSIRE A TERENULUI

In bazinul legumicol Aradul Nou, ceea ce a atras cu deosebire atenția vizitatorilor a fost cultivarea pe scară largă a legumelor forțate, cît și folosirea deplină a terenului prin rotație de culturi. Astfel, primăvara, în locul spanacului se pun gulioare, lăsîndu-se și o porțiune liberă în care mai tîrziu (în jurul datei de 1 Mai) se plantează roșii. După gulioare, care se recoltează la 15 iunie, se plantează varză de toamnă, conopidă, țelină etc. După roșiile recoltate în august, se însămînțează salată sau spanac de toamnă. Toamna, după recoltarea verzei, conopidei etc., terenul se împarte în straturi late de un metru, în care se pune ceapă, morcovi, pătrunjel. Distanțele de plantare folosite sînt: 0,50/1 m la roșii, 50/60 cm la varză și 50/50 cm la conopidă.

Legumicultorii din regiunea București au ascultat cu mult interes explicațiile date de tov. Friederich Francisc, președintele gospodăriei agricole colective „Elena Pavel" din Aradul Nou, gospodărie în care rotația culturilor dă rezultate foarte bune. In 1954, această gospodărie a realizat de pe urma culturilor de legume un venit de 120.000 lei, iar anul acesta, numai pînă la 20 iunie realizase 131.700 lei din culturile de ardei iuți, castraveți, gulioare etc. Din cele 12 hectare de grădină pe care colectiva din Aradul Nou le are în cîmp, 7 sînt udate cu ajutorul unor instalații de ploaie artificială. Primăvara, culturile se stropesc din două în două zile, iar vara, în fiecare dimineață, între orele 5 și 8 și în fiecare seară între orele 18—21, dîndu-se cîte 10—15 litri apă la m.p.

In bazinul Aradul Nou, vizitatorii au stat de vorbă și cu numeroși cultivatori de legume din sectorul individual. Folosirea justă a terenului au apreciat-o în special în grădina țăranului muncitor Petre Clug, care are o frumoasă cultură intercalată de roșii de vară, cu conopidă și țelină.

GRIJA DEOSEBITĂ PENTRU LOTURILE SEMINCERE

O condiție principală pentru extinderea culturilor de legume și obținerea unor producții sporite o constituie asigurarea unor semințe de calitate din soiurile adaptate condițiilor locale de climă și sol.

La G.A.S. Șemlac, suprafața loturilor semincere a crescut de la 80 ha în 1950, la 260 ha în anul acesta. Pentru producerea de arpagic, s-a însămînțat la 30 martie sămînță de ceapă la 2 cm adîncime, dîndu-se 120 kg de semințe la hectar. Pentru a menține pămîntul fără buruieni, s-au executat două plivirí. In felul acesta, semănînd la timp și îngrijind bine cultura, gospodăria de stat Șemlac va obține o producție de arpagic de cel puțin 7.000 kg la hectar. Lucrările de întreținere la cultura de ceapă pentru sămînță s-au făcut cu 5 prășitori prinse flexibil de o bară fixată în spatele unui tractor H.T.Z. și conduse manual. De asemenea, s-a dat o mare atenție fasolei pentru sămînță, care s-a însămînțat cu mașina în benzi de cîte două rînduri, la o distanță de 30—40 cm între benzi și 10—12 cm între rînduri.

O deosebită atenție se dă loturilor semincere și la gospodăria agricolă de stat „Scînteia", secția Zimand, unde impresionează în special cultura masivă de 40 ha de ceapă de sămînță din soiul Zittau.

Loturile semincere ocupă din ce în ce mai mult teren și în sectorul individual. Astfel, țăranul muncitor Alois Weil din Aradul Nou a reușit să obțină sămînță de conopidă, recoltînd, de la 40 de plante, 70 grame de sămînță.

PENTRU REZULTATE TOT MAI BUNE

Delegații au vizitat, de asemenea, gospodăriile agricole colective din Șemlac și Rovine, grupul de gospodării anexe comasate, loturile individuale bine organizate din jurul orașului Arad, precum și centrele de achiziții și desfacere a legumelor din Aradul Nou, Pecica, Rovine, Șemlac, Zimand, unde au remarcat bunele condiții în care se face sortarea, ambalarea și desfacerea produselor pe piață.

La Arad, a avut loc apoi o scurtă consfătuire, în cadrul căreia legumicultorii din regiunea București și-au spus cuvîntul cu privire la cele văzute.

Tov. Alecu Vasile, brigadier la gospodăria agricolă colectivă din comuna Vîrteju, regiunea București, a arătat că i-au plăcut instalațiile de ploaie artificială de la G.A.C. Aradul Nou, loturile semincere din întreaga regiune, cît și culturile intercalate.

— La noi, în gospodărie, a spus el, nu se produc semințe și, pentru acestea, plătim în fiecare primăvară mii de lei. Voi propune colectiviștilor noștri să organizăm și noi loturi semincere. Cred însă, că și tovarășii din Arad ar avea cîte ceva de învățat de la noi. Văd că, aici, roșiile sînt de două ori mai scumpe decît la București. E adevărat că noi cultivăm suprafețe mai mari cu roșii timpurii, dar pentru a le grăbi coacerea, cînd plantele au patru etaje de flori, noi le cîrnim, ceea ce aici văd că nu se face.

Tov. Dumitru Creața, brigadier la G.A.S. Pantelimon, raionul 23 August, a arătat că a tras multe învățăminte din vizita aceasta, subliniind totodată unele lipsuri constatate, în special la G.A.S. Tudor Vladimirescu, unde terenul s-a pregătit slab și unde canalele de irigație s-au făcut după plantarea răsadurilor.

Tov. ing. D. Brăileanu, conducătorul grupului de delegați, a arătat eforturile susținute ce se desfășoară în regiunea București pentru extinderea culturilor de legume și cartofi, pentru ridicarea producției la hectar.

— Folosind experiența legumicultorilor din regiunea Arad, a spus el, legumicultorii din regiunea București vor trebui să extindă suprafața irigată de la 9.000 ha la 15.000 ha. Lucrul acesta va fi posibil printr-o mai judicioasă folosire a celor 1.400 de motoare și 1.892 de roți bulgărești.

Tov. ing. D. Brăileanu a vorbit apoi despre extinderea pe care a luat-o în regiunea București plantarea de vară a cartofilor și a dat unele sfaturi privind felul cum trebuie făcută iarovizarea.

In încheiere, a vorbit tov. ing. N. Mărinescu, delegatul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, care a arătat importanța acestui schimb de experiență și rezultatele pozitive pe care va trebui să le dea în ambele regiuni. Din angajamentele luate, a spus printre altele vorbitorul, să ne facem un îndreptar și, orientați de acesta, să păstrăm o strînsă legătură între noi în scopul ridicării producției și asigurării unei cît mai bune aprovizionări a orașelor cu legume și cartofi.

In gospodăria agricolă de stat „Scînteia" din regiunea Arad se dă o mare atenție culturilor de seminceri legumicoli. Anul acesta gospodăria a cultivat ceapă pentru sămînță pe o suprafață de 40 de hectare.

In fotografie: Delegații vizitînd lotul semincer de la secția Zimand a gospodăriei agricole de stat „Scînteia".

Vești de la corespondenți

Fruntași la predarea cotelor

CRAIOVA Țăranii muncitori din comuna Moii au hotărît ca și în acest an să fie printre primii la predarea cotelor de lapte, lînă și carne. Astfel, tovarășii Constantin Vilceanu și Speranța Ionescu și-au achitat de pe acum cotele de carne pe întreg anul 1955.

Urmînd exemplul lor, mulți țărani muncitori din comuna Moii, cum sînt Păun Vilceanu, Maria Stoican și alții, au predat și ei în întregime cotele de carne și lapte cuvenite statului.

I. Sbirciog

BIRLAD In comunele Coloneşti, Buda și altele din raionul Zeletin, țăranii muncitori au predat statului în numai două zile peste 250 kg de lînă.

In fruntea acțiunii de predare a cotelor sînt membrii de partid Tache Severin, Constantin Taga, Vasile Pîslea, Vasile Bîlcu, precum și Gheorghe Silan, Gheorghe Breahnă, Ion Palade, Gheorghe Dănăilă și alții.

C. Predescu

PITEȘTI Și țăranii muncitori din comuna Vlădești, raionul Muscel, privesc achitarea la timp a cotelor cuvenite statului ca pe o îndatorire patriotică de mare importanță.

Ei și-au realizat planul semestrial de colectare în proporție de peste 200 la sută la carne de porc și de peste 150 la sută la lapte de vacă.

Țăranii muncitori din comunele Godeni, Albești și Boteni sînt și ei fruntași la predarea cotelor.

Pînă la 20 iunie, planul semestrial de colectări pe întreg raionul a fost îndeplinit în proporție de 98 la sută la carne și de 84 la sută la lapte de vacă.

Florea Dobreanu

Bogată recoltă de cireșe

In livada gospodăriei agricole de stat Săcueni din regiunea Oradea e mare veselie. Unii cu coșuri, alții cu scări duble și simple, muncitorii din sectorul viti-pomicol al gospodăriei au pornit în grupuri la strînsul cireșelor, primul rod din acest an.

Numai pînă la 1 iulie ei au recoltat și trimis spre orașele patriei noastre cu 14.000 kg de cireșe mai mult decît prevedea tot planul lor, realizînd astfel o mare depășire.

Cele mai frumoase rezultate le-au obținut muncitorii din brigada a II-a, condusă de Biro Iosif, care și-au depășit planul cu 237 la sută dînd 4.863 kg de cireșe peste plan, și cei din brigada a VI-a condusă de brigadierul Patki Ludovic, care și-au depășit planul cu 155 la sută.

Ca urmare a stropirii și curățirii pomilor la timp, planul gospodăriei se prevede a fi depășit cu însemnate procente și la vișine, pere, mere, piersici, nuci, prune și alte fructe.

O recoltă frumoasă se prevede și la vie, unde se execută acum al cincilea stropit și a doua prașila.

Cînd lucrările de întreținere a porumbului sînt lăsate să meargă de la sine

In raionul Găești, regiunea Pitești, cultura porumbului ocupă însemnate suprafețe de teren. In primăvară, cu toate condițiile de climă neprielnice, țăranii muncitori din comunele și satele acestui raion au însămînțat porumbul la vremea potrivită și în condițiile cerute de știința agrotehnică. Executînd, în continuare, lucrările de întreținere a acestei culturi la timp și ori de cîte ori este nevoie, cultivatorii de porumb din raionul Găești ar putea dobîndi în acest an recolte care să depășească cu mult media de 2.000 kg boabe la hectar.

Pînă în prezent, însă, executarea celei mai importante lucrări de întreținere a porumbului — prășitul — este mult rămasă în urmă. Pe întreg raionul Găești, pînă la 24 iunie, prașila a doua la porumb nu se efectuase decît în proporție de 36 la sută. In multe din cele 30 de comune ale raionului procentul efectuării prașilei a II-a nu trece de 15—25 la sută. Din analiza situației pe teren, reiese că în comunele unde organele agricole și de stat au dat toată atenția îndrumării și mobilizării țăranilor muncitori pentru a executa la timp și bine această lucrare, s-au obținut frumoase succese. Astfel, în comunele Morteni și Ionești, prașila a II-a a fost executată în proporție de 85—90 la sută, iar a III-a, în proporție de 35—45 la sută. Deosebit de bune sînt rezultatele obținute în comuna Morteni, unde organele agricole și de stat au planificat și îndrumat din timp lucrările de întreținere la porumb și alte culturi. Astfel, comitetul executiv al sfatului popular din această comună a examinat încă de la 5 iunie într-o ședință lărgită problema grăbirii prășitului. Pe baza planului de acțiune întocmit, tehniciana comunală, tov. Ioana Migu, cu sprijinul președintelui sfatului popular, tov. Marin Minea, a organizat 2 consfătuiri cu țăranii muncitori din comună, arătîndu-le de ce nu trebuie folosită rarița și care sînt foloasele prașilelor repetate la porumb. Ca urmare a activității organelor de îndrumare, 160 de țărani muncitori și-au transformat rarițele în prășitori.

In multe comune din raionul Găești însă, prașila a II-a la porumb nu s-a efectuat decît pe suprafețe foarte mici. Așa, de pildă, în comuna Răscăieți, din cele 1057 ha ocupate cu porumb, pînă la 24 iunie nu se prășiseră decît 169 ha. Mult rămase în urmă sînt lucrările de prășit și în comuna Produlești, unde, pînă la 24 iunie, prașila a II-a nu se executase decît pe 15 la sută din suprafața cultivată cu porumb. O mare parte din vină pentru această rămînere în urmă o poartă comitetul executiv al sfatului popular al acestei comune, care abia în ultimul timp a început să se preocupe de situația prășitului. Nici tehniciana comunală, Viorica Matei, nu acordă atenția cuvenită lucrărilor de întreținere a culturilor.

In multe comune din raionul Găești, comitetele executive ale sfaturilor populare și organele agricole manifestă multă lipsă de răspundere față de soarta culturilor. Așa stau lucrurile și în comuna Gura Șuții, unde pînă la 24 iunie prașila a II-a nici nu începuse. Comitetul executiv al sfatului popular din această comună nu a căutat să mobilizeze pe deputații circumscripțiilor în acțiunea de îndrumare a țăranilor muncitori, nu s-a preocupat de organizarea muncii șefilor de tarla și a paznicilor de cîmp, lăsînd întreaga răspundere a mobilizării țăranilor muncitori pe seama tov. Eugenia Măicăneanu, tehniciana punctului agricol, și a agentului agricol din comună. De asemenea, de multă nepăsare față de organizarea și evidența lucrărilor agricole dau dovadă și membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare din comunele Slobozia, Vișina etc., care nu înțeleg să sprijine pe tehnicienii agricoli în munca lor de răspîndire a metodelor înaintate de lucrare a pămîntului. Astfel în comuna Slobozia, unde organele sfatului popular nu s-au străduit să arate țăranilor muncitori pagubele pe care le provoacă rărițatul, aproape 30 la sută din locuitori mai practică încă această metodă învechită și dăunătoare.

O bună parte din vină pentru lipsurile existente în raionul Găești pe tărîmul întreținerii culturilor o poartă și organele agricole ale sfatului popular raional, care nu controlează în mod sistematic desfășurarea prășitului pe teren, socotind că lucrările de întreținere a culturilor merg de la sine.

Lipsa de grijă care există în raionul Găești, față de întreținerea culturilor, încetineala cu care se desfășoară lucrările pot duce la pagube însemnate de recoltă. De aceea, organele de stat și organele agricole din acest raion, întărindu-și legătura cu terenul, au datoria să îndrume și să controleze efectiv executarea la timp a lucrărilor de întreținere, antrenînd în această acțiune masele largi ale țărănimii muncitoare.

GH. EICHNER

Prin holdele bogate ale colectivei din Oprișenești

Frumoase sînt lanurile gospodăriei colective „Vasile Roaită" din satul Oprișenești, raionul Filimon Sîrbu. De cum intri în sat, pe dreapta te întîmpină tarlaua de grîu, crescut mai sus de pieptul omului, curat, fără pic de buruiană, cu paiul viguros și spicul burdușit.

Pînă hăt, departe, către linia ferată și pămînturile „Jipeștilor", se întinde lanul de grîu din Oprișenești, sat în care toți țăranii muncitori au intrat în colectivă. Inginerul gospodăriei tov. Eugen Ionescu, prinde între degete cîteva spice, pe care le cercetează amănunțit. Apoi numără boabele unui spic. Un zîmbet înflorit în colțul buzelor îi luminează deodată fața, trădînd o mare bucurie.

— 22 de boabe... Deși am avut o primăvară rece și cu ploi prea multe, tot scoatem de aci 1800-2000 kg de grîu de pe fiecare hectar...

Terenul acesta colectiviștii din Oprișenești l-au pregătit temeinic din vreme și l-au ținut tot timpul curat de buruieni.

★

Colectiviștii din Oprișenești vor obține anul acesta sporuri de recoltă la toate culturile, căci toate sînt la fel de bine îngrijite.

Ei au terminat de prășit pentru a doua oară cele 116 ha cu floarea-soarelui și pentru a treia oară cele 20 ha cu vie și 31 ha cu fenicul. Acum colectiviștii zoresc să termine prașila a doua la porumb, căruia îi dau în același timp și îngrășăminte chimice suplimentare.

★

In remizele colectivei, secerătorile-legători și cele simple, revizuite pînă la cel din urmă șurub, sînt gata pentru recoltare.

In cîteva zile, pe nesfîrșitele lanuri de grîu din izlaz și pe cele din vecinătatea „Jipeștilor" secerișul și treierișul vor fi în toi. Colectiviștii așteaptă cu nerăbdare această bătălie. Roadele bogate pe care le vor culege vor fi răsplata binemeritată a muncii lor stăruitoare.

Pentru reducerea continuă a prețului de cost al produselor agricole cerealiere

Din lipsurile constatate la gospodăriile agricole de stat Blejești, Frăsinet și Vitănești, regiunea București

Reducerea continuă a prețului de cost al produselor agricole constituie o legitate *) a dezvoltării economice a gospodăriilor agricole de stat. Scăderea prețului de vînzare a produselor de larg consum de origină vegetală sau animală devine posibilă mai ales prin reducerea prețului de cost al acestora. Creșterea acumulărilor socialiste care se folosesc pentru dezvoltarea continuă a economiei socialiste se realizează de asemenea prin reducerea sistematică a prețului de cost al producției. In felul acesta, scăderea prețului de cost al produselor agricole are o mare importanță pentru economia națională.

Gospodăriile agricole de stat dispun de posibilități foarte mari de reducere a prețului de cost al producției vegetale și animale. Inarmate cu o tehnică înaintată, dispunînd de întinse suprafețe de teren pe care această tehnică poate fi folosită în mod cît mai productiv, înzestrate cu un număr suficient de cadre de agronomi capabile să pună în practică măsurile agrotehnice avansate și cuceririle cele mai noi ale științei pe tărîmul agriculturii, gospodărind cu chibzuință fiecare ban al poporului, unele gospodării agricole de stat din țara noastră au dus o luptă perseverentă pentru reducerea prețului de cost al producției agricole, obținînd o serie de rezultate bune.

O deosebită importanță prezintă necesitatea reducerii prețului de cost al principalelor produse cerealiere: grîul, porumbul, orzul, ovăzul. Aceasta rezultă din însuși rolul pe care-l joacă aceste produse în economia noastră națională. Se știe că grîul este principala plantă cerealieră panificabilă; de nivelul prețului de cost al acesteia depinde și nivelul prețului de cost al pîinii. Dintre celelalte cereale, mai ales porumbul este de neînlocuit în ce privește calitățile sale nutritive în creșterea animalelor și ocupă un loc de frunte printre furajele concentrate folosite în țara noastră. Aceasta înseamnă că ieftinirea laptelui, cărnii, ouălor, lînei și a altor produse este strîns legată de reducerea continuă a prețului de cost al porumbului.

Ing. agronom OPREA PARPALA
aspirant
Institutul de științe economice și planificare „V. I. Lenin" București

Iată pentru ce reducerea prețului de cost al produselor cerealiere trebuie să constituie o preocupare permanentă, în special pentru gospodăriile cerealiere. Multe gospodării de stat cerealiere au realizat deja succese îmbucurătoare în această direcție.

Mai sînt, însă, gospodării cerealiere în care persistă încă defecțiuni grave în conducere și producție, ceea ce are ca urmare recolte scăzute la hectar, cheltuieli de producție prea mari și, ca urmare, preț de cost ridicat. Ca exemplu în această privință pot fi date gospodăriile agricole de stat Blejești, Frăsinet și Vitănești din regiunea București.

In aceste gospodării de stat, prețul de cost al principalelor produse cerealiere (grîu, porumb, orz) se menține la un nivel ridicat, după cum se vede din datele de mai jos:

Preț de cost pe kg în lei/

G.A.S.	Grîu 1952	Grîu 1953	Grîu 1954	Porumb 1952	Porumb 1953	Porumb 1954	Orz 1952	Orz 1953	Orz 1954
Blejești	1,09	1,01	1,29	0,86	1,00	2,00	2,34	1,04	1,11
Frăsinet	0,85	0,52	0,97	—	0,76	1,90	0,91	0,74,	0,65
Vitănești	1,01	1,01	1,23	0,94	1,03	1,02	1,15	0,58	1,07

*) legitate = conformitate cu o lege economică.

Cheltuielile pentru producerea unui kg de grîu, porumb sau orz în aceste gospodării (1 leu kg de grîu, 1-2 lei kg de porumb și orz) arată că în unitățile respective exista lipsuri serioase în procesul de producție și în activitatea economico-financiară.

SPORIREA PRODUCȚIEI LA HECTAR, PRINCIPALA CALE DE REDUCERE A PREȚULUI DE COST

Care au fost cauzele care au dus la un preț de cost așa de ridicat și care sînt căile de urmat în viitor pentru reducerea prețului de cost al produselor cerealiere în G.A.S. Blejești, Frăsinet și Vitănești?

Principala cauză a menținerii prețului de cost al grîului, porumbului și orzului la un nivel așa de ridicat într-un șir de ani constă în obținerea an de an a unor recolte scăzute la hectar.

Se remarcă recoltele slabe obținute în special în anul 1954, mai ales la cultura porumbului, plantă care are condiții optime de dezvoltare în ceea ce privește clima și solul. Aceasta și lămurește în bună măsură faptul că prețul de cost cel mai ridicat (în special la porumb și grîu) a fost realizat în anul 1954.

Obținerea de recolte slabe la hectar în G.A.S. Blejești și Frăsinet se datorește, înainte de toate, nerespectării regulilor agrotehnice și în special a acelora de care depinde soarta întregii recolte: arătura adîncă de toamnă, însămînțatul la timpul optim, efectuarea lucrărilor de întreținere (mai ales la cultura porumbului) la timpul potrivit, strîngerea recoltei în timpul cel mai scurt și fără pierderi.

Exemplul edificator în această direcție îl prezintă G.A.S. Blejești. In această gospodărie nu s-au executat ogoare de toamnă nici pentru culturile din primăvara anului 1952, nici pentru cele din 1953 și 1954. Arătura s-a efectuat numai în primăvară, și atunci cu întîrziere, ceea ce a dus la depășirea termenului optim pentru însămînțat, la pierderea unei bune părți a umidității din sol și, ca urmare, la recolte scăzute.

Nici lucrările de întreținere a culturilor (respectiv prășitul porumbului) nu s-au executat la timpul potrivit. Din cauza neefectuării lucrărilor de întreținere, au fost compromise 320 ha de teren însămînțate cu porumb, care au fost apoi cosite, obținîndu-se un furaj de proastă calitate. In anul 1954, din suprafața de 500 ha însămînțate cu porumb la această gospodărie a fost recoltată numai suprafața de 180 ha. In felul acesta G.A.S. Blejești a lipsit statul de zeci de vagoane de porumb boabe, care puteau fi folosite cu mare randament economic în creșterea animalelor. In schimb, gospodăria a realizat un preț de cost destul de ridicat: 2 lei pentru kg de porumb boabe în 1954. Același lucru e valabil și pentru G.A.S. Frăsinet.

Strîngerea recoltei (în special a cerealelor păioase) se efectuează în aceste gospodării cu întîrziere, în termene prea lungi, fiind însoțită de mari pierderi. După unele calcule aproximative, cel puțin 20 la sută din producția de grîu se pierde pe cîmp în perioada recoltatului.

Respectarea regulilor agrotehnice elementare este legată însă de o altă problemă vitală pentru aceste gospodării și anume de problema asigurării cu brațe de muncă. Gospodăriile nu sînt asigurate cu brațe de muncă suficiente pentru executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole și în special a lucrărilor de întreținere la cultura porumbului.

Aceasta se explică în primul rînd prin faptul că G.A.S. Blejești și Frăsinet nu au aplicat cu pricepere principiul cointeresării materiale, cu atît mai mult cu cît gospodăriile respective sînt așezate într-o regiune unde populația are suficient pămînt. In același timp, în aceste gospodării nu există condiții satisfăcătoare de cazare a muncitorilor permanenți și nici a celor sezonieri. De asemenea, conducerile gospodăriilor de stat Blejești și Frăsinet nu s-au orientat spre folosirea unei asemenea pîrghii importante pentru asigurarea cu brațe de muncă pentru cultura porumbului cum este contractarea suprafețelor respective cu țăranii muncitori din satele învecinate.

Din analiza condițiilor acestor gospodării rezultă că, numai prin simpla respectare a recomandărilor minimelor agrotehnice, G.A.S. Blejești și Frăsinet au mari rezerve de creștere a producției de grîu, porumb și orz la hectar, ceea ce, în condițiile menținerii cheltuielilor de producție la același nivel, va duce la reducerea prețului de cost al acestor produse vegetale. **Principala cale a reducerii prețului de cost al produselor cerealiere în aceste unități ca, dealtfel, în toate gospodăriile noastre socialiste, constă în sporirea producției la hectar.**

REDUCEREA CHELTUELILOR DE PRODUCȚIE — FACTOR ESENȚIAL IN LUPTA PENTRU REDUCEREA PREȚULUI DE COST

Dar pentru a duce cu succes lupta pentru reducerea prețului de cost este nevoie nu numai de o recoltă bună, ci trebuie ca această recoltă să fie obținută cu cheltuielile de producție cele mai mici. E nevoie, prin urmare, **de o gospodărire judicioasă și chibzuită a mijloacelor materiale și bănești de care dispune gospodăria.**

Acest lucru se poate vedea clar din exemplul G.A.S. Vitănești, unde producția, deși a fost mare, prețul de cost s-a menținut totuși la un nivel ridicat. Așezată în condiții aproape asemănătoare cu G.A.S. Blejești și Frăsinet, G.A.S. Vitănești a obținut însă recolte mult mai mari decît celelalte două, la toate culturile, așa cum rezultă din cifrele de mai jos:

Recolta la ha în kg/

G.A.S.	Grîu 1952	Grîu 1953	Grîu 1954	Porumb 1952	Porumb 1953	Porumb 1954	Orz 1952	Orz 1953	Orz 1954
Vitănești	1315	1290	1115	649	1515	2171	1320	1644	1003

Fără a mai vorbi de recoltele satisfăcătoare pentru condițiile anului 1954 obținute la cultura grîului și a orzului, este de remarcat recolta obținută la hectar la cultura porumbului: 2.171 kg. Aceasta se datorește faptului că, spre deosebire de G.A.S. Blejești și Frăsinet, G.A.S. Vitănești a executat la timp și în bune condiții lucrările agricole. In anul 1954, G.A.S. Vitănești a rezolvat cu succes problema brațelor de muncă, contractînd cu țăranii muncitori întreaga suprafață cultivată cu porumb. Cu toate acestea, prețul de cost al produselor cerealiere nu este mai mic decît în celelalte două gospodării. Aceasta se explică, așa cum vom vedea mai departe, prin motive de ordin economico-financiar, prin faptul că cheltuielile de producție au depășit cu mult prevederile stabilite, iar volumul acestor cheltuieli a fost mai mare decît la G.A.S. Frăsinet și G.A.S. Blejești.

Faptul că în G.A.S. Frăsinet, cu toate că producțiile la hectar au fost mult mai mici, prețul de cost al produselor cerealiere este mai scăzut față de G.A.S Vitănești, se explică prin aceea că unele lucrări importante care ar fi necesitat cheltuieli suplimentare, nu au fost executate. Așa, de exemplu, la cultura grîului aplicarea de îngrășăminte suplimentare și plivitul au fost executate numai sporadic, și pe suprafețe mici, iar în 1954 pe o suprafață de 140 ha porumb compromis, cea mai mare parte a lucrărilor de întreținere nu au mai fost efectuate. Prin urmare, este vorba aici nu de realizarea unui preț de cost mai scăzut prin economii raționale, ci prin neefectuarea unor cheltuieli absolut necesare, pe seama producției.

Aceasta nu înseamnă însă că efectuarea acestor cheltuieli ar fi dus la mărirea prețului de cost, întrucît ritmul de creștere a producției ar fi depășit ritmul de creștere a cheltuielilor de producție.

O condiție esențială pentru reducerea permanentă a cheltuielilor de producție o constituie folosirea rațională și cît mai deplină a mijloacelor mecanizate de care dispune gospodăria.

G.A.S. Blejești, Frăsinet și Vitănești dispun de un mare număr de tractoare și mașini agricole. Astfel, la sfîrșitul anului 1954, G.A.S. Blejești avea 28 de tractoare și 4 combine pentru cereale, G.A.S. Frăsinet 22 de tractoare și o combină, iar G.A.S. Vitănești, 14 tractoare și 2 combine, în afară de numeroase alte mașini pentru însămînțarea, între-

(Continuare în pag. a 4-a)

Speranţele popoarelor pot fi împlinite

Timp de 8 zile, oraşul Helsinki, capitala Finlandei, a găzduit delegaţiile sosite din 68 de ţări pentru a participa la măreaţa manifestaţie a voinţei de pace a lumii, Adunarea Mondială a Păcii. Cuvîntul scris este necuprinzător pentru a putea reda atmosfera de bunăvoinţă şi înţelegere care a domnit în marea sală „Messuhalli" în tot timpul dezbaterilor. Cu atît mai necuprinzător devine şi atunci cînd este vorba să redea măreaţa semnificaţie pe care o are această nouă şi puternică exprimare a celei mai fierbinţi năzuinţi de azi a omenirii, năzuinţa de pace. Cei peste 1.800 de delegaţi prezenţi la Adunarea de la Helsinki au fost oameni de naţionalităţi diferite, oameni cu apartenenţă socială, politică şi religioasă deosebite. Aceasta nu i-a împiedicat ca, expunîndu-şi deschis părerile şi confruntîndu-le, să găsească totuşi puncte comune care au făcut posibilă realizarea unei depline înţelegeri. A existat ceva comun în părerile tuturor delegaţilor, dorinţa de a găsi căile şi mijloacele pentru frîngerea barierelor ce stau de-a curmezişul realizării înţelegerii paşnice între state, de-a curmezişul înfăptuirii unei păci trainice în lume.

Componenţa Adunării de la Helsinki, felul în care şi-a desfăşurat ea lucrările, ca şi ecoul larg pe care l-au avut dezbaterile ce au avut loc cu acest prilej, au oglindit cum nu se poate de bine cît de populară şi de atractivă a devenit ideea apărării păcii, cît de cuprinzătoare şi puternică este azi mişcarea mondială a partizanilor păcii.

Zadarnic au mai încercat propagandiştii plătiţi ai celor ce aţîţă la război să arate că adunarea solilor păcii este o adunare la care participă numai „grupuri de agitatori roşii", care şi-ar difuza, chipurile, ideile lor propagandistice. El au primit o ripostă hotărîtă. Astfel, cînd ziarul englez „Daily Telegraph" a încercat să prezinte într-o lumină falsă felul cum se desfăşoară lucrările Adunării Mondiale a Păcii, întreaga delegaţie engleză a trimis o telegramă redacţiei susnumitului ziar, prin care-i cerea să publice o rectificare pentru restabilirea adevărului.

Lucrările Adunării Mondiale a Păcii s-au desfăşurat în condiţii noi, condiţii create, fără îndoială, de ultimele succese dobîndite de mişcarea partizanilor păcii din întreaga lume, ca şi de ultimele iniţiative întreprinse de Uniunea Sovietică în scopul destinderii internaţionale.

Incheierea Tratatului de stat cu Austria, reglementarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Iugoslavia, întărirea relaţiilor sovieto-indiene pe baza Declaraţiei comune a preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, şi a prim-ministrului Indiei, J. Nehru, propunerea guvernului sovietic cu privire la stabilirea de relaţii diplomatice, comerciale şi culturale între U.R.S.S. şi Republica Federală Germană sînt acţiuni îndreptate în întregime spre lichidarea neîncrederii existente între marile puteri, acţiuni menite să contribuie la întărirea păcii generale şi a securităţii popoarelor. Aceste acţiuni ale U.R.S.S. au făcut, pe de o parte, să scadă tensiunea internaţională, iar pe de altă parte, să crească speranţele omenirii în rezolvarea pe cale paşnică a problemelor internaţionale litigioase.

Documentele elaborate şi adoptate în unanimitate la Helsinki oglindesc încrederea omenirii în posibilitatea coexistenţei şi colaborării paşnice între sisteme economice şi sociale diferite. Dîndu-şi adeziunea pentru aplicarea în viaţă pe scară mondială a acestui principiu, delegaţii participanţi la Adunarea Mondială a Păcii au recunoscut eficacitatea tratativelor paşnice în rezolvarea litigiilor internaţionale. Subliniind acest lucru, Apelul Adunării Mondiale a Păcii arată că „...cu toate divergenţele profunde şi diversitatea opiniilor, un acord asupra unei serii de probleme importante poate fi realizat şi numeroase probleme pot fi rezolvate chiar astăzi, prin tratative". De aceea, Apelul Adunării Mondiale a Păcii, adresîndu-se şefilor celor patru mari puteri ce urmează să se întîlnească la Geneva la 18 iulie, le cere să-şi îndeplinească prima lor datorie, aceea de a învinge neîncrederea reciprocă.

Principalul document adoptat la Helsinki, Apelul Adunării Mondiale a Păcii, arată că opinia publică mondială se ridică cu tot mai multă hotărîre împotriva politicii de forţă, de pregătiri militare şi de împărţire a lumii în blocuri militare agresive, împotriva cursei înarmărilor şi primejdiei pe care o reprezintă pregătirea războiului atomic.

Ţinînd seama de opinia publică, Conferinţa de la Geneva va putea să justifice speranţele pe care popoarele şi le pun în ea şi să constituie o primă etapă în construirea unei Europe în care să fie garantată securitatea tuturor statelor europene. Astfel, va fi posibil ca statele europene să pornească pe calea unei strînse colaborări economice şi culturale şi să fie lichidată una din principalele cauze ale încordării internaţionale, prin realizarea unificării Germaniei în afara oricărei coaliţii militare. Apelul Adunării Mondiale a Păcii cere Conferinţei celor patru puteri să pregătească prin tratative evacuarea trupelor străine de pe insula chineză Taivan, să vegheze la stricta respectare a acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina şi să dea Organizaţiei Naţiunilor Unite posibilitatea de a dobîndi cu adevărat un caracter universal prin includerea R. P. Chineze. De aceea, conducătorii statelor din Occident trebuie să dea dovadă de aceeaşi înţelegere şi bunăvoinţă de care dau dovadă cu prisosinţă conducătorii Uniunii Sovietice.

Din cuvîntul delegaţilor la Adunarea Mondială a Păcii, s-a desprins aprecierea tot mai mare pe care popoarele lumii o acordă politicii de pace dusă de U.R.S.S şi ţările de democraţie populară.

Documentele Adunării Mondiale a Păcii capătă o semnificaţie cu atît mai mare, cu cît ele au fost lansate într-o perioadă în care forţele iubitoare de pace îşi întăresc lupta unită pentru cîştigarea a noi şi noi victorii pe drumul greu, dar posibil de străbătut, drumul destinderii internaţionale tot mai largi. In sprijinul acestei lupte, documentele Adunării Mondiale a Păcii fac o serie de importante recomandări privind numeroase probleme, între care problemele armamentului atomic şi dezarmării, ale blocurilor militare şi ale securităţii generale, ale securităţii în Europa şi problema Germaniei. Uriaşa mişcare mondială a păcii, pe care azi n-o mai poate desconsidera nici un guvern sau factor politic responsabil, va lupta pentru punerea în practică a hotărîrilor de la Helsinki. Mişcarea partizanilor păcii este azi o forţă capabilă să pună stavilă planurilor cercurilor agresive care se opun ducerii de tratative între state şi continuă să promoveze politica „de pe poziţii de forţă". Convinse că contradicţiile internaţionale pot fi rezolvate pas cu pas, milioanele de luptători înregimentaţi sub marele steag al păcii vor face ca cel mai de preţ bun al omenirii — pacea — să triumfe.

In rîndurile popoarelor ce luptă pentru îndeplinirea hotărîrilor de la Helsinki se găseşte şi poporul nostru paşnic. Construindu-şi viaţa sa nouă, întărind puterea economică şi de apărare a patriei sale, el nu va precupeţi nimic pentru a da o contribuţie tot mai însemnată la asigurarea păcii în lume.

In sala Adunării Mondiale a Păcii de la Helsinki. In clişeu: Prezidiul adunării. Vorbeşte prof. Frederic Joliot Curie, preşedintele Consiliului Mondial al Păcii. In prezidiu de la stînga la dreapta Tuune Levo-Larsson, cel de-al doilea ministru pentru problemele sociale care reprezintă guvernul finlandez la Adunare, Frederic Joliot Curie, Jean Laffite, secretar general al Consiliului Mondial al Păcii.

Sărbătorirea Zilei Flotei Aeriene a U.R.S.S.

MOSCOVA 3 (Agerpres). La 3 iulie, sute de mii de persoane au fost de faţă la tradiţionala paradă aeriană în cinstea Zilei Flotei Aeriene a U.R.S.S.

La ora 10 dimineaţa aerodromul Tuşino era arhiplin. In loje se aflau deputaţi ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi ai Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., miniştri, oameni ai culturii, literaturii şi artei, fruntaşi din industrie şi agricultură. Au asistat membri ai corpului diplomatic, ataşaţii aerieni şi militari ai statelor străine. Printre oaspeţi se aflau şi conducătorii Federaţiei Aeronautice Internaţionale (F.A.I.)

La tribuna Aeroclubului central al U.R.S.S., care poartă numele marelui aviator al timpului nostru — Valeri Cikalov — au luat loc conducătorii partidului comunist şi ai guvernului sovietic. Spectatorii au întîmpinat călduros şi cu aplauze furtunoase pe conducătorii statului sovietic.

Au mai fost de faţă delegaţii din China, India, Iugoslavia, Albania, Bulgaria, Ungaria, R.P.D. Coreeană, Polonia, Romînia, Cehoslovacia, sosite pentru sărbătorirea Zilei Flotei Aeriene a U.R.S.S.

In entuziasmul sutelor de mii de oameni prezenţi la manifestaţie a avut loc tradiţionala paradă în cinstea Zilei Flotei Aeriene a U.R.S.S.

In Vietnam, partea franceză încalcă acordurile de la Geneva

HANOI 3 (Agerpres). Intr-un comentariu al Agenţiei Vietnameze de Informaţii se arată că de la încetarea focului în Vietnam partea Uniunii Franceze a încălcat în repetate rînduri acordurile de la Geneva, persecutînd persoanele care au participat la războiul patriotic.

In cadrul cercetărilor făcute de Comisia internaţională de supraveghere şi control în Vietnam, s-a stabilit că comandamentul trupelor Uniunii Franceze n-a luat măsurile corespunzătoare pentru asigurarea libertăţilor democrate persoanelor care au participat la războiul patriotic.

Recent, clica lui Ngo Dinh Diem a început o largă campanie de represiuni şi discriminări împotriva participanţilor la războiul patriotic.

Afară de asta, partea Uniunii Franceze continuă să reţină deţinuţi politici care, potrivit acordurilor de la Geneva, trebuiau să fie demult eliberaţi. Astfel, în ciuda cererilor repetate ale părţii vietnameze, comandamentul francez reţine un grup de deţinuţi politici pe insula Palo-Kondor, arestaţi pentru că au participat la războiul patriotic.

Călătoria lui J. Nehru în Iugoslavia

BELGRAD 3 (Agerpres). — TASS transmite:

Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, care se află în Iugoslavia, a vizitat în dimineaţa zilei de 2 iulie uzina „Ivo Lola Ribar" în apropiere de Belgrad. Primul ministru al Indiei a fost însoţit de S. Vukmanovici, vicepreşedinte al Vecei Federative Executive, R. Daial, ambasadorul Indiei în Iugoslavia, şi B. Ţînobrnia, ambasadorul Iugoslaviei în India. După ce a vizitat secţiile uzinei, Jawaharlal Nehru a stat de vorbă cu conducătorii şi muncitorii uzinei. La ora 10,30 Jawaharlal Nehru a continuat tratativele cu Iosip Broz-Tito.

La ora 13,30 Nehru a oferit un prînz în cinstea preşedintelui Republicii Populare Federative Iugoslavia. La prînz au luat parte conducători ai Iugoslaviei şi persoanele care îl însoţesc pe Nehru

Vizita preşedintelui Ho Şi Min în R.P. Chineză

Preşedintele Mao Ţze-dun şi preşedintele Ho Şi Min aclamaţi de populaţia din Pekin.

A 34-a aniversare a întemeierii Partidului Comunist Chinez

PEKIN 2 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La 1 iulie a avut loc în parcul Cijunşan din Pekin o mare festivitate cu prilejul celei de a 34-a aniversări a întemeierii Partidului Comunist Chinez şi a sosirii în China a delegaţiei guvernamentale a Republicii Democrate Vietnam. La această festivitate, organizată de Comitetul orăşenesc din Pekin al Partidului Comunist Chinez, au participat peste 13.000 de persoane. In parc au fost organizate festivităţi de masă.

La ora 8 seara în parc au sosit preşedintele Republicii Populare Chineze, Mao Ţze-dun şi preşedintele Republicii Democrate Vietnam, Ho Şi Min, precum şi Liu Sao-ţi, Ciu En-lai, Ciu De, Cen Iun, membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, miniştri şi personalităţi de seamă ale partidelor democrate şi organizaţiilor obşteşti, precum şi reprezentanţii diplomatici ai Uniunii Sovietice şi ţărilor de democraţie populară.

Asistenţa a salutat cu căldură pe preşedintele Mao Ţze-dun, pe preşedintele Ho Şi Min şi pe ceilalţi conducători ai celor două ţări. In cadrul mitingului care a avut loc în parc, Pin Cen, secretar al Comitetului Orăşenesc din Pekin al Partidului Comunist Chinez, a rostit un cuvînt de salut. Apoi, Ho Şi Min, preşedintele Republicii Democrate Vietnam, a adresat un scurt cuvînt de salut celor prezenţi.

Seara, în parc a avut loc un mare concert.

Recomandările comisiilor Adunării Mondiale a Păcii de la Helsinki

Raportul comisiei pentru dezarmare şi arma atomică

In raport se subliniază că existenţa armei atomice „face din dezarmare, care include de asemenea distrugerea acestei arme, paralel cu întărirea continuă a încrederii şi colaborării dintre ţări o problemă arzătoare ce stă în faţa omenirii".

Distrugerea tuturor stocurilor de arme nucleare şi înlăturarea primejdiei unui război atomic, se spune în raport, constituie un pas necesar pe calea spre izbăvirea omenirii de război şi de povara înarmărilor.

Este însă de pe acum evident că distrugerea efectivă a armei nucleare nu poate fi înfăptuită fără legătură cu soluţionarea celorlalte probleme. Ea trebuie să fie parte componentă a planului general de dezarmare.

Raportul expune un plan de înfăptuire a dezarmării generale, plan care prevede încetarea exploziilor nucleare experimentale; un angajament solemn de a nu folosi arma nucleară; distrugerea armei nucleare şi dezarmarea considerabilă treptată pe etape supusă unui strict control; un sistem nepărtinitor de control, care va face cu neputinţă pentru orice ţară ocolirea acestui control şi care prevede instituirea unor posturi de observatori în porturi, pe lîngă obiective militare, la uzine militare, în apropierea locurilor de extracţie a materiilor prime atomice, la întreprinderile industriei atomice ş.a.m.d.

Toate acestea, se subliniază în raport, au şi fost puse de acord în principiu în planurile anglo-francez şi sovietic, care se află în prezent în studiul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

In scopul extinderii acestui plan asupra tuturor ţărilor este necesar să fie convocată o conferinţă la care să participe toate guvernele, atît ale ţărilor membre ale O.N.U., cît şi ale celor care nu sînt membre ale O.N.U.

O dezarmare efectivă şi înlăturarea primejdiei unui război atomic vor deschide uriaşe posibilităţi care pot fi folosite pentru binele omenirii.

Apropiata întîlnire a şefilor guvernelor celor patru mari puteri la Geneva, se spune în încheiere în raport, deschide largi perspective. Popoarele lumii cer şi vor obţine succesul acestei întîlniri.

Raportul comisiei „Blocurile militare şi securitatea"

Comisia a constituit trei subcomisii: subcomisia pentru problema germană, subcomisia pentru problemele O.N.U. şi subcomisia pentru problemele ţărilor Asiei şi Orientului Mijlociu.

Subcomisia pentru problema germană arată în recomandările sale că pacea este primejduită datorită scindării Europei în blocuri militare, care s-a accentuat în urma acordurilor de la Paris.

Pentru înlăturarea acestei primejdii este necesară realizarea înţelegerii reciproce între toate statele Europei în scopul creării unui sistem de securitate colectivă. S.U.A. trebuie să fie invitate să ia parte la acest sistem de securitate.

De această nouă concepţie a securităţii europene, se spune în continuare în recomandări, este legată unificarea Germaniei. Ea poate fi realizată numai dacă condiţiile ei vor fi de aşa natură încît să excludă orice posibilitate de reînviere a militarismului german şi de participare a Germaniei la orice fel de alianţe militare.

Subcomisia pentru problemele O.N.U. cere în recomandările sale ca toate statele să accepte să se călăuzească după principiile respectului reciproc al integrităţii teritoriale şi suveranităţii, neagresiunii, neamestecului în treburile interne, egalităţii şi avantajului reciproc şi coexistenţei paşnice. Aceste principii constituie esenţa Cartei Naţiunilor Unite.

Subcomisia insistă ca Republicii Populare Chineze să i se acorde locul ce-i revine de drept în O. N. U.

Blocurile militare închise, se arată în recomandare, incluzînd ţări din care unele situate la mari depărtări una de alta, şi care sînt îndreptate împotriva securităţii altor state, nu pot fi considerate ca acorduri regionale admise de Carta O.N.U.

Subcomisia pentru problemele ţărilor Asiei şi Orientului Mijlociu subliniază în recomandările sale că deşi operaţiunile militare din Coreea şi Indochina au luat sfîrşit, situaţia din Asia continuă să inspire îngrijorare.

Adunarea cere retragerea tuturor armatelor străine şi desfiinţarea tuturor bazelor străine din Asia. Comisia insistă ca trupele portugheze aflate în Goa să fie retrase şi să înceapă imediat tratative pentru rezolvarea paşnică a acestor probleme. Cerem să fie organizate tratative asemănătoare între guvernele Indoneziei şi Olandei pentru rezolvarea paşnică a problemei Irianului de vest.

Deoarece Taivanul este neîndoielnic parte integrantă a Republicii Populare Chineze, numai evacuarea fără întîrziere a tuturor trupelor străine care staţionează acolo poate constitui o garanţie a păcii în această regiune.

Este necesar să fie respectate cu stricteţe acordurile de la Geneva şi să fie organizate alegeri generale libere în Vietnam, Laos şi Cambodgia în termenele stabilite de aceste acorduri.

Prevederile armistiţiului din Coreea trebuie să fie respectate cu stricteţe şi în cel mai scurt timp trebuie să fie convocată o conferinţă internaţională a ţărilor interesate pentru reglementarea paşnică a problemei coreene şi unificarea Coreei ca stat independent.

Recomandările Comisiei pentru suveranitatea naţională şi pace

In recomandările comisiei se subliniază că ea sprijină în unanimitate principiile conferinţei de la Bandung şi consideră că aceste principii constituie cea mai bună bază pentru menţinerea şi întărirea păcii în Asia şi Africa.

Participanţii la Adunare cer ca asupra ţărilor mici să nu planeze ameninţarea, să nu existe baze militare pe teritoriile lor, nimeni să nu se amestece în treburile lor interne, să nu se ducă o politică de presiuni economice.

Declarăm, se spune în recomandări, că pacea poate fi consolidată numai în următoarele condiţii:

1. Incetarea tuturor operaţiunilor militare şi măsurilor represive împotriva popoarelor coloniale care năzuiesc spre pace, independenţă şi în ţări ca Malaya, Kenya, Algeria, Maroc, Madagascar, Camerunul britanic şi francez şi altele;
2. Desfiinţarea bazelor militare, create în ţările coloniale împotriva voinţei acestor ţări şi care pun în primejdie securitatea lor;
3. Lichidarea oricărei împărţiri artificiale a ţărilor împotriva voinţei popoarelor lor, cum este cazul cu Goa, Irianul de vest, Togo ş.a.m.d.

Pentru reducerea continuă a preţului de cost al produselor agricole cereale

(Urmare din pag. a 3-a)

ţinerea şi recoltarea culturilor. Dacă aceste mijloace tehnice ar fi folosite în mod raţional şi complet, ar exista posibilitatea executării lucrărilor agricole în condiţii optime.

In realitate însă, indicele de folosire a tractoarelor şi maşinilor agricole din aceste gospodării este încă redus:

G.A.S.	Nr. de hantri pt. tractor convenţional (15 HP)			Nr. de hectare de cereale la o combină de 15 picioare		
	1952	1953	1954	1952	1953	1954
Blejeşti	189	x	158	211	x	181
Frăsinet	188	x	235	205	x	x
Vităneşti	209	282	171	100	150	93

x lipsesc datele

Indicele scăzut de folosire a parcului de tractoare arată, în primul rînd, de ce în aceste gospodării lucrările agricole nu au fost executate la timp. Cu toate condiţiile climatice nefavorabile (în special ploile de toamnă din aceşti ani) şi cu toate particularităţile solului din regiunea unde se află aceste gospodării (înmuierea rapidă a terenului în timpul ploilor şi întărirea lui tot atît de repede, la numai cîteva zile după ploaie), dacă conducerile G.A.S. Blejeşti şi Frăsinet ar fi căutat să folosească din plin fiecare zi favorabilă pentru lucrul tractoarelor, desigur că indicele de folosire a acestora ar fi fost mai ridicat. Folosirea incompletă a parcului de maşini şi tractoare a dus în acelaşi timp la creşterea cheltuielilor de producţie (indiferent de gradul de folosire, tractoarele şi maşinile au trebuit să fie amortizate). Aceasta a avut ca urmare în mod direct, menţinerea şi, uneori, chiar creşterea preţului de cost. Au fost cazuri cînd tractoarele n-au funcţionat timp îndelungat din lipsă de piese de schimb. Astfel, la G.A.S. Blejeşti, în anul 1953, 5 tractoare K.D.-35 n-au putut fi folosite din lipsa pompelor de injecţie a căror recondiţionare a durat mult timp, ceea ce a impus închirierea de tractoare de la S.M.T. Vida în timpul verii şi în campania însămînţărilor de toamnă. In acelaşi an, la G.A.S. Frăsinet, 6 tractoare n-au lucrat timp îndelungat în plină campanie agricolă pentru că... nu se găseau curele pentru ventilator.

Neutilizarea completă, din cauzele arătate mai sus, a parcului de tractoare a impus fie închirierea de tractoare de la S.M.T., fie folosirea forţei de tracţiune animală, ceea ce, de asemenea, a dus la creşterea cheltuielilor de producţie pe unitatea de produs.

O altă sursă importantă de scădere a preţului de cost al produselor cerealiere o reprezintă reducerea cheltuielilor comune şi generale, care în cazul G.A.S. Blejeşti, Frăsinet şi Vităneşti reprezintă 20-30 la sută din totalul cheltuielilor de producţie.

In gospodăriile analizate mai sus, cheltuielile generale au fost depăşite cu regularitate în proporţii mari. De exemplu, în anul 1954, volumul cheltuielilor generale în G.A.S. Frăsinet a depăşit de 3 ori pe cel planificat, iar în G.A.S. Vităneşti, de 2 ori. Nivelul prea ridicat al cheltuielilor generale explică în bună măsură de ce în G.A.S. Vităneşti, cu toate recoltele bune obţinute comparativ cu celelalte două gospodării, preţul de cost este totuşi aşa de ridicat. Reamintim că în comparaţie cu G.A.S. Frăsinet şi G.A.S. Blejeşti, la G.A.S. Vităneşti volumul cheltuielilor generale a fost mult mai mare, în special comparativ cu G.A.S. Frăsinet.

Ca o latură negativă a cheltuielilor generale este de remarcat faptul că o bună parte din ele sînt cheltuieli neproductive, în special dobînzi, amenzi şi penalizări, ceea ce denotă o proastă organizare financiară. Astfel, greutatea specifică ocupată de aceste cheltuieli a fost în anul 1954 de aproximativ 30 la sută în G.A.S. Blejeşti, 20 la sută în G.A.S. Frăsinet şi 25 la sută în G.A.S. Vităneşti, din totalul cheltuielilor generale.

Prea mari faţă de cele planificate sînt şi cheltuielile pentru încălzit, iluminat, transport uşor, cheltuieli de poştă, cancelarie şi delegaţii. De asemenea, cheltuielile cu întreţinerea şi amortizarea clădirilor, construcţiilor şi inventarului mărunt, îndeosebi în G.A.S. Vităneşti, depăşesc de mai multe ori pe cele planificate.

Numai pe seama reducerii cheltuielilor generale la nivelul actual al recoltei se poate obţine o scădere a preţului de cost cu cel puţin 10—15 la sută. Pentru aceasta, e necesară îmbunătăţirea activităţii financiare, care să ducă la lichidarea irosirii a sute de mii de lei anual cu cheltuieli neproductive, ca dobînzile, amenzile şi penalizările. Resurse serioase de scădere a cheltuielilor generale se găsesc şi în reducerea cheltuielilor cu transportul uşor, deplasările şi cheltuielile de poştă şi cancelarie. Aceasta se poate realiza prin întărirea spiritului gospodăresc al conducerii din aceste gospodării, prin controlul activ asupra îndeplinirii planului de producţie şi financiar, prin introducerea şi întărirea hozrasciotului.

O altă cauză care a contribuit la agravarea lipsurilor în procesul de producţie şi în conducerea acestor gospodării (îndeosebi în G.A.S. Blejeşti şi Frăsinet) a fost fluctuaţia cadrelor: director, inginer agronom, contabili. In decurs de 3 ani, aceste cadre de conducere au fost schimbate de nenumărate ori. Aceasta nu numai că nu a dat posibilitatea studierii şi cunoaşterii în adîncime a gospodăriei respective de către cadrele conducătoare, dar a lipsit pe acestea şi de posibilitatea efectuării unui control eficace asupra felului cum este îndeplinit planul de producţie şi financiar.

La aceasta s-a adăugat lipsa unei evidenţe contabile operative şi corecte, care a avut serioase urmări negative asupra activităţii financiare (ca, de exemplu, în G.A.S. Vităneşti şi Blejeşti).

★

Din toate cele de mai sus rezultă că în G.A.S. Blejeşti, Frăsinet şi Vităneşti există mari posibilităţi de scădere a preţului de cost al produselor cerealiere. Pentru G.A.S. Blejeşti şi Frăsinet, calea principală de reducere a preţului de cost constă în sporirea producţiei la hectar. Chiar în condiţiile nivelului actual al cheltuielilor de producţie, creşterea producţiei de cereale la hectar dă posibilitatea reducerii preţului de cost de cel puţin 2 ori la grîu şi orz şi de 3-4 ori la porumb. Iar dacă sporirea producţiei la hectar va fi însoţită şi de reducerea cheltuielilor de producţie — lucru pe deplin posibil —, posibilităţile de reducere a preţului de cost devin şi mai mari.

De altfel, încă din vara anului trecut, în aceste gospodării s-au luat măsuri eficace pentru asigurarea unei recolte bogate şi scăderea preţului de cost în acest an. Insămînţatul cerealelor de toamnă s-a făcut la timp şi în bune condiţii, iar pentru însămînţatul porumbului, aceste unităţi au fost înzestrate cu maşini speciale de semănat în cuiburi aşezate în pătrat. In acelaşi timp, G.A.S. Blejeşti şi Frăsinet au contractat mari suprafeţe de porumb cu ţăranii muncitori. Tot în cursul anului trecut, aceste gospodării au fost întărite cu noi cadre de agronomi, tehnicieni, contabili, ceea ce nu poate să nu contribuie la îmbunătăţirea activităţii de producţie şi financiare.

Pentru G.A.S. Vităneşti, alături de creşterea continuă a recoltei la hectar, pentru care există posibilităţi foarte mari, principala linie de urmat pentru scăderea preţului de cost constă în reducerea cheltuielilor de producţie, mai ales a celor comune şi generale, iar din acestea, a cheltuielilor neproductive. Cheltuielile pentru salarii şi forţa de tracţiune animală pot fi considerabil micşorate numai prin simpla folosire mai completă a parcului de maşini şi tractoare de care dispune gospodăria.

Imbunătăţirea controlului şi a evidenţei în G.A.S. Vităneşti, care a început încă din anul trecut, nu va întîrzia, desigur, să-şi arate roadele. Această problemă este de o importanţă vitală pentru G.A.S. Vităneşti şi ei trebuie să i se acorde o mare atenţie.

Analizarea şi folosirea cu succes a acestor rezerve interne de care dispun G.A.S. Blejeşti, Frăsinet şi Vităneşti oferă toate posibilităţile obţinerii unei recolte cît mai mari de pe unitatea de suprafaţă, cu cheltuieli cît mai mici pe unitatea de produs. Iar reducerea continuă a preţului de cost al produselor agroalimentare şi mai ales ale celor cerealiere reprezintă o condiţie esenţială pentru îmbunătăţirea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Timpul probabil pentru zilele de 6, 7 şi 8 iulie

Vremea se va menţine călduroasă, cu cer mai mult senin în partea de sud-est a ţării şi temporar noros după-amiaza în nord-vestul ţării, unde vor cădea ploi de scurtă durată însoţite de descărcări electrice.

Vîntul va sufla în general slab dinspre nord-vest. Temperatura aerului în creştere, noaptea va fi cuprinsă între 10 grade pînă la 20 grade, iar ziua maximele vor urca între 25—34 de grade. Temperatura solului în creştere, va fi cuprinsă între 19—24 grade. Solul va avea umezeală suficientă.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T. STAS — 3152 — 52